

ЗЛШЛХІ
калекты-
візацыі

1932 1-24

30К-1

2164

**Таварыш, сьпяшай падпісацца на ўсе
выданьні выдавецтва „Калгасьнік Беларусі“!**

„Калгасьнік Беларусі“

Усебеларускую калгасна-сялянскую газету

Умовы падпіскі:

На 3 мес.	60 кап.
„ 6 „	1 р. 20 „
„ 1 „	2 „ 40 „

„Шляхі Калектывізацыі“

орган Наркамзему і Калгасцэнтру БССР

Умовы падпіскі:

На 1 год — 24 нумары	3 р.
„ 6 м-цаў — 12 „	1 р. 50 кап.
„ 3 „ — 6 „	75 „
„ 1 „ — 2 „	25 „

„Паляўнічы Беларусі“

орган Прамыслова-Каапэрацыйнага Саюзу Паляўнічых „Белнахотсаюзу“

Умовы падпіскі:

На 1 год — 12 нумароў	2 р. 40 к.
„ 6 м-цаў — 6 „	1 „ 20 „
„ 3 м-цы — 3 „	60 „

На меншы тэрмін падпіска
ня прымаецца.

Штомесячн. літ.-мастацкую і грамадзка-палітычную часопісь

„Беларусь Калгасная“

орган аб'яднаньня Пралетарсна-калгасных пісьменьнікаў БССР

У часопісі друкуюцца апавяданьні, аповесці, вершы, нарысы, бібліяграфічны аддзел, крытычныя артыкулы, а таксама артыкулы на грамадзка-палітычныя тэмы.

У часопісі прымаюць удзел усе пісьменьнікі БССР і ўдарнікі, закліканыя ў літаратуру.

Умовы падпіскі:

На 1 год — 12 нумароў	3 р. 60 к.
„ 6 м-цаў — 6 „	1 „ 80 „
„ 3 м-цы — 3 „	90 „
„ 1 м-ц — 1 „	30 „

**У кожнай хаце-чытальні, у кожным саўгасе
і кожнай МТС, у кожнай школе павінны быць
выданьні выдавецтва „Калгасьнік Беларусі“.**

ПАДПІСКУ ЗДАВАЙ ВЫКЛЮЧНА ПОШЦЕ АБО ЛІСТАНОСЦУ.

АДРАС ВЫДАВЕЦТВА:

МЕНСК, САВЕЦКАЯ 68. ВЫДАВЕЦТВА „КАЛГАСЬНІК БЕЛАРУСІ“.

XVIII

7925 (XII)

30К-1

2164

Пралётары ўсіх краёў, злучайцеся!

ШЛЯХІ КАЛЕКТЫВІЗАЦЫІ

1
1932

СТУДЗЕНЬ

ЗЬМЕСТ

Перадавая—За бальшавіцкае вывучэнне гісторыі партыі.

Пад сьцягам партыі Леніна—наперад да новых перамог сацыялізму!

Л. Сьмелы—Мы да вясны рыхтуемся.

С-ка. Узяць бальшавіцкія тэмпы!

М. Н—скі—Не дапусьціць зрыву рамонтнай кампаніі.

Аўчыннікаў—Задачы сьвінаводных саўгасаў у падрыхтоўцы да сябу.

Г. Шумілаў—На Шклоўшчыне разважаюць: „Часу яшчэ хопіць“.

В. Саміцэвіч—Масавыя навукова-дасьледчыя арганізацыі павінны змагацца за высокую калгасную вытворчасць.

Ал. Сянькевіч—Вучыцца змагацца за моцны калгас у варашылаўцаў.

Мікола Камунны—Перадавыя калгасы Полаччыны.

Гэця Модлін—Замацаваць і пашырыць дасягнутыя поспехі.

Клімовіч Янка—Райкалгассаюз зацягвае з разьмеркаваньнем ураджаю.

М. Хаванскі—Больш увагі канягадоўлі.

Ул. Дуброўскі—Абязлічка—во раг каня.

Я. С.—Прыклад зімоўкі жывёлы трэба пераняць усім калгасам.

Брыгада часопісі „Ш. К.“—Да XVII партканфэрэнцыі ліквідуем прарывы ў МТФ.

Ал. Лугавы—На Рагачоўшчыне недацэнбываюць свінагадоўлю.

Янка Скрыган—Штурмавы дзень (Апавяданьне).

Тарас Хадкевіч—(Верш).

Л. С.—У апрацоўцы і здачы ільна-валакна раўняцца па калгасах „Новы сьвет“ і „Ленінскі прамень“.

Паштовая скрынка.

ОРГАН НАРКАМЗЕМУ І КАЛГАСЦЭНТРУ БССР

ЗА БАЛЬШАВІЦКАЕ ВЫВУЧЭНЬНЕ ГІСТОРЫІ ПАРТЫІ

(З прамовы сакратара ЦК УсеКП(б) тав. Кагановіча на сходзе, прысьвечаным 10-годзьдзю Інстытуту Чырвонай профэсуры)

Марксысцка-ленінскае выхаваньне і гісторыя партыі

Традкісцкая кантрабанда ў гісторыі партыі

Наша партыя гіганцкі вырасла. Яна вырасла ў бязьлітаснай і рашучай барацьбе з ухіламі, са скажэньнямі марксызму-ленінізму.

Барацьба за марксысцка-ленінскае выхаваньне зьяўляецца выключна важнай, вельмі вострай зараз іменна таму, што мы ў нашай партыі маем больш двух з паловаю мільёнаў членаў, прычым з іх каля паўтара-двух мільёнаў чалавек з 3-4-5 гадовым стажам; мы маем затым 5 з паловаю мільёнаў членаў камсамолу. Як бачыце, справа ідзе аб мільёнах.

Як выхаваць гэтыя мільёны маладога пакаленьня? Як выкаваць з іх устойлівых і вопытных ланіцаў?

Мы шырока ставім праблему марксысцка-ленінскага выхаваньня членаў партыі. Як трэба па-бальшавіцку ставіць гэтую праблему?

Мы павінны выходзіць членаў партыі, камсамол, мы павінны ўздымаць новыя і новыя пласты рабочае клясы, выходзіць іх на вывучэньні гісторыі нашай бальшавіцкай партыі. Уся наша гісторыя ёсьць праграма, стратэгія і тактыка, арганізацыя гераічнай барацьбы лепшых перадавых элемэнтаў нашае клясы за перамогу дыктатуры пралетарыату, за зьнішчэньне клясаў, за камунізм.

І калі наша краіна, якая лічылася раней самай адсталай краінай у сьвеце, калі наша краіна—адна шостая частка зямное кулі—зараз зьяўляецца краінай сацыялізму, дык гэтым мы абавязаны бальшавіцкай праграме, тактыцы і арганізацыі пралетарыату, праграме і кіраўніцтву нашай партыі. Гэтым мы абавязаны той самаадданай барацьбе, якую вялі лепшыя людзі на чале з Леніным на працягу дзесяткаў год супроць народнікаў, легальных марксыстаў, эканамістаў, меншавікоў, трацкістаў, правых і прымірэнчых элемэнтаў у партыі. Вось чаму няма лепшага вопыту, няма лепшай зброі выхаваньня нашай моладзі ў духу марксызму-ленінізму, чым гісторыя нашай партыі.

Гэтым тлумачыцца той факт, што тав. Сталін з асаблівай вастраю рэагаваньнем на вельмі шкодныя скажэньні і буйнейшыя памылкі, якія дапушчаны былі ў складаньні гісторыі нашай партыі.

Ён выкрыў у сваім лісьце ў рэдакцыю часопісу „Пролетарская рэволюцыя“ традкісцка-паклёпніцкую спробу сказіць гісторыю нашай партыі, груба сказіць гісторыю ланінізму, узьвесці паклёп на Леніна і прадставіць справу перад шырокай партыйнай і камсамольскай грамадзкасьцю такім чынам, што Ленін, нібы, да рэвалюцыі ня быў бальшавіком.

Трэба толькі ўдумацца ў гісторыю барацьбы Леніна з Мартавым, Аксэльродам, Пляханавым, пачынаючы з 1903 году, нарэшце

з Троцкім, каб зразумець, што Ленін, як ніхто іншы, змагаўся з усякага роду апартунізмам у тым ліку і з цэнтрызмам, выкрываючы яго перш за ўсё ў сваіх уласных радках, у радках Расійскай сацыял-дэмакратычнай рабочай партыі і выкрываючы тым самым апартунізм, цэнтрызм, кауцкіянізм у II Інтернацыянале. Ленін заўсёды змагаўся і ганьбіў апартуністаў, якія „рэвалюцыйны“ для далёкіх краін, размахваюць кардонным мячом супроць далёкага супраціўніка, пасуючы перад сваім блізкім ворагам у сваёй уласнай краіне, ён змагаўся з рэвізіяністамі і прымірэнцамі, у сябе пад бокам, выкрываючы разам з тым рэвізіянізм і прымірэнства па ўсім фронце міжнароднага рэвалюцыйнага руху пралетарыяту.

Самае элементарнае дабрасумленнае знаёмства з фактамі гісторыі з нясумненнасьцю гавораць аб тым, што Ленін і наогул рускія бальшавікі былі адзінымі да канца паслядоўнымі марксысцкімі левымі ва ўсім II Інтернацыянале перадаваўнага перыяду.

У чым заключаецца значэнне вядомага артыкулу Слуцкага? У тым, што ён прадстаўляе адкрытую спробу працягнуць трацкісцкі хлам пад сцягам левых сацыял-дэмакратаў даваеннага перыяду, пад сцягам люксембургіянізму. У гэтым сэнсе артыкул Слуцкага—характэрнае зьявішча сучасных абставін. Ці напісан гэты артыкул выпадкова ці не—гэта ня мае значэння. Сам па сабе Слуцкі—вельмі нязначная, мізэрная ў палітычным сэнсе фігура. Гэты чалавек даўгі час быў меншавіком, пасля быў па-за партыяй і толькі ў 1930 годзе ўступіў у кандыдаты нашай партыі. Факт, што гэты чалавек, уступіўшы толькі што ў кандыдаты партыі, атрымаў магчымасць выступіць з артыкулам супроць Леніна, з абвінавачваньнем яго ў недаацэнцы небяспечкі цэнтрызму, з абвінавачваньнем яго ў тым, што ён не падтрымліваў да канца блізкіх да трацкістаў левых сацыял-дэмакратаў у Нямеччыне і значыць ня быў яшчэ тады сапраўдным рэвалюцыянерам. Было-б вельмі многа для Слуцкага, калі-б мы заняліся тут сур'ёзным разборм гэтага паклёпніцкага глупства Слуцкага. Досыць таго, што тав. Сталін мімаходам разбіў яго ў парахню. І справа тут нават ня ў тым, што Слуцкі напісаў паклёпніцкае глупства. Справа ў тым, што знайшлася бальшавіцкая часопісь, якая прадставіла Слуцкаму свае старонкі для гэтага глупства.

Калі Троцкі ў сваёй гнуснай і самахвальнай брашуры „Моя жизнь“ паказвае сябе як цэнтр рэвалюцыі, замоўчваючы аб тым, што ён даўно ўжо перайшоў у лагерь ворагаў рэвалюцыі, дык у гэтым няма нічога асаблівага; бо што-ж яшчэ застаецца рабіць банкруту і перабежчыку, калі не пацяшаць сябе выхвальствам і самавихвальнем? Калі Слуцкі спрабуе ў сваім артыкуле скарыстаць сьцяг люксембургіянізму, каб працягнуць у наш друк трацкісцкі хлам, дык у гэтым таксама няма нічога асаблівага, бо што-ж яшчэ застаецца рабіць разбітым дашчэнтну трацкістам, як не пацяшаць сябе кантрабандай? Але калі бальшавіцкая часопісь „Пролетарская революция“ знаходзіць магчымым прадставіць свае старонкі трацкісцкім кантрабандыстам,—дык гэта ўжо не пусьцяковае зьявішча. Гэта значыць, што ў нашых радках жыве яшчэ гнілы лібэралізм у адносінах ухілаў ад бальшавізму і скажэньняў гісторыі нашай партыі. Гэта значыць, што ў нашых радках ёсць яшчэ людзі, гатовыя па сваім галавацтву аказаць трацкісцкім кантрабандыстам

нявольную дапамогу ў справе фальсыфікацыі гісторыі бальшавізму дзеля гнілага лібэралізму.

Вось чаму я думаю, таварышы, што барацьба з гнілым лібэралізмам у нашых радках зьяўляецца суштаўной часткай нашай барацьбы супроць фальсыфікацыі і скажэньняў гісторыі нашай партыі.

Аб ленінскім перарастаньні буржуазна-дэмакратычнай рэвалюцыі ў рэвалюцыю сацыялістычную і аб памылках гісторыкаў

Але нажалі часопісь „Пролетарская революция“ аказалася не адзіным нашым слабым месцам. Яшчэ больш слабым месцам аказалася „Гісторыя УсеКП(б)“ таварыша Яраслаўскага. Справа ў тым, што таварыш Яраслаўскі, зьяўляючыся рэдактарам чатырох томаў „Гісторыі УсеКП(б)“ дапусьціў грубыя памылкі, ён даў волю сабраным ім маладым гісторыкам—рад з гэтых „гісторыкаў“ можна ў лапкі паставіць,—і ня толькі ня спыніў іх у спробах сказіць гісторыю партыі, але даў сваю пачатку, даў свой подпіс, сваё імя, падтрымаў іх.

Такую-ж ператрымку і скажэньне гісторыі нашай партыі, скажэньне пазыцыі Леніна дапушчае таварыш Папоў (К. А.).

Памылкі ў гісторыі як пад рэдакцыяй тав. Яраслаўскага, так і іншых гісторыкаў зьяўляюцца вынікам недыялектычнага, схаластычнага і фармалістычнага падыходу да вывучэньня гісторыі наогул і гісторыі нашай партыі ў прыватнасьці. Таму т. Сталін у сваім лісьце асабліва падкрэсьліў задану барацьбу з фармальна-бюракратычным падыходам да гісторыі. Калі некаторыя бальшавікі—барацьбіты за генэральную лінію партыі, трапляюць часамі на вудачку трацкістаў, дык гэта ў большасьці выпадкаў тлумачыцца тым, што яны забываюць дыялектыку, разрываюць і супроцьпастаўляюць тэорыю і практыку, гісторыю і палітыку.

Выкрываючы манэўры трацкістаў, пабальшавіцку змагацца за ленінізм, за генэральную лінію партыі

Асаблівасьці сучаснага этапу барацьбы за партыю, за ленінізм заключаюцца ў тым, што трацкізм разбіт, правы ўхіл выкрыт, а генэральная лінія партыі перамагла па ўсёй ліні. Нашы перамогі—гэта турбіна за турбінай, завод за заводам, рост прадукцыі прамысловасьці і сельскай гаспадаркі, бальшавіцкія тэмпы сацыялістычнага разьвіцьця.

Адкрыта, пад сцягам трацкізму выступаць цяпер цяжка, мас не заваюеш, капіталу не нажывеш. Выступаць трэба пад іншымі сьцягамі, лёзунгамі, тэзісамі, фармулёўкамі.

Апартунізм спрабуе таму пралазіць зараз у нашы рады, прыкрываючыся, прымазваючыся, прыфарбоўваючыся, поўзаючы на жываце, спрабуе прасякнуць у шчыліны і ў асаблівасьці спрабуе ўлезьці праз вароты гісторыі нашай партыі.

Троцкі знаходзіцца па-за нашай краінай. Тут у нас, у Савецкай краіне, спаганены, забруджаны, разарваны на шматцёў рабочай клясы нашай краіны, зганьбаваны сьцяг Троцкага ня можа нікога на свой бок прыцягнуць і зававаць. Трэба падыйсьці да мас з другога боку, паціханьку, „легалёўнымі“ мета-

дамі, іншымі шляхамі. Трэба падыйсьці з фронту гісторыі партыі.

Як разважаюць пры гэтым гэтыя сыцяганосцы трацкізму?—„Ну што-ж, вы—большавікі вы—цэкісты, вы заняты будаўніцтвам Магнітагорску, Днепрабуду, новай Масквы, Кузьнецбуду, Бобрыкаў, вы заняты плянам і трактарамі, а мы зоймемся гісторыяй, мы будзем падрыхтоўваць павольна, паціханьку будзем вужакаю поўзаць, а там дзе не дапаможа хітрасьць, прыкрасьце глупствам, скарыстаем гнілы лібэралізм некаторых большавікоў, але сваё паспрабуем узяць, наляжам на выхаваньне моладзі, маючы на ўвазе, па ўказы свайго абанкруціўшагася правадыра, „далёкі прыцэл“.

Вось чаму тав. Сталін рашуча падкрэсьліў небяспеку гнілога лібэралізму да ўсіх і ўсялякіх фальсыфікатараў гісторыі, у тым ліку—да трацкісцкіх фальсыфікатараў.

Мы сустракаемся з такімі фактамі, калі людзі, якія імкнуцца парваць з трацкісцкім мінулым, не вызваліліся яшчэ на справе ад грузу мінулага. На фракцыі гісторыкаў-марксыстаў выступаў тав. Радэк. Па яго прамове выходзіць, што Камінтэрн прыняў у свае рады тое, што было лепшага ў рабочым руху і што ў Камінтэрне нельга забываць тых плыняў і ручайкоў, якія ўліліся ў большавіцкую партыю. Таварыш Радэк павінен быў бы разумець, што такое ўяўляе сабою гэта тэорыя „ручайкоў“? Гэта-ж па сутнасьці ідэя жнівеньскага блёку. Там таксама хацелі мець розныя ручайкі, каб іх пасьяла злучыць у адну рэчку, але нічога з гэтага ня вышло,—як вядома, ручайкі выліліся ў розныя бакі. Трацкізм аказаўся дрэннай пасудзінай, дзіравай. Тав. Радэк павінен зразумець, што тэорыя ручайкоў падводзіць базу пад свабоду групавак, пад свабоду фракцыйнасьці. Калі ўлічыць „ручаёк“, трэба-ж яму даць магчымасьць мець свае „дзячэньне“.

Не, таварышы, наша партыя—гэта ня збор мутных ручайкоў, а гэта такі магутны і маналітны

І праўленьне калгасу падлічвае працадні калгаснікаў.

струмень, якога ня могуць спыніць ніякія ручайкі, бо ён мае ўсе магчымасьці для таго, каб разьбіць усе перашкоды на сваім шляху (бурныя аплёдысманты).

Наша партыя згуртавана, як ніколі, вакол свайго ленінскага ЦК, яна адзіна ў барацьбе за ўзмацненьне пралетарскай дыктатуры, за ўмацаваньне заваёў сацыялістычнай рэвалюцыі. І калі ЦК нашай партыі зараз падняў на вялізарную вышыню, калі ён карыстаецца выключным аўтарытэтам у рабочых і калгасных масах, калі наш кіраўнік, правадыр нашай партыі тав. Сталін (бурныя аплёдысманты) карыстаецца непадзельным падтрыманьнем і любоўю партыі, камсамолу, пераважнай большасьці рабочай клясы, калгаснікаў,—дык гэтым мы абавязаны таму, што наш ЦК большавікоў бясстомна, крок за крокам, бязьлітна ва ўсіх галінах ускрываў усякія спробы скажэньня генэральнай лініі нашай партыі, ператварэньня яе ў „ручайкі“ і „ручаёчкі“, усякія спробы, адхіленьні ад асноўнага шляху нашага кірунку—шляхі перамогі сацыялізму ў нашай краіне і ва ўсім сьвеце (бурныя аплёдысманты).

Калгаснікі ссыпаюць насенны фонд.

Пад сьцягам партыі Леніна — наперад да новых перамог сацыялізму!

Пад непахісным кіраўніцтвам камуністычнай партыі і яе ленинскага ЦК працоўныя Саветскага Саюза дасягнулі ў 1931 годзе сусветна-гістарычных перамог на ўсіх вучастках сацыялістычнага будаўніцтва. Мы пабудавалі нябачаныя ў сьвеце заводы-гіганты. Сацыялістычная індустрыя СССР дасягнула 60 проц. удзельнай вагі ў агульнай валавой прадукцыі краіны.

Валавая прадукцыя прамысловасьці БССР вырасла на 69 проц., альбо да 673,2 мільёны рублёў супроць 376,6 мільёнаў руб. у 1930 г. Укладаньні ў сельскую гаспадарку выраслі на 59,3 проц., а ў абсалютных лічбах мы маем прырост укладаньняў у 151 мільён руб. супроць 90 мільёнаў р. у 1930 г.

На аснове індустрыялізацыі краіны партыя дабілася аграмаднейшых посьпехаў у сацыялістычнай перабудове сельскай гаспадаркі. Шмат за год вырасла буйных савецкіх гаспадарак. Уступіла ў строй 1.400 машына-трактарных станцый, па БССР лічба МТС вырасла з 3 у 1930 да 32 у 1931 г. Калгасамі ахоплена больш 60 проц. бядняцка-серадняцкіх гаспадарак СССР, па Савецкай Беларусі гэты працэнт перавышае 50. Калгаснае сялянства стала моцнай апорай партыі і Савецкай улады на вёсцы, ператварылася ў цэнтральную фігуру земляробства.

1931 год быў годам завяршэньня пабудовы ў СССР сацыялістычнай эканомікі. Гэты год яшчэ раз паказаў, „што савецкая сыстэма гаспадаркі авалодвае такія перавагі, аб якіх ня сьмее марыць ні адна буржуазная дзяржава, будзь яна самая „дэмакратычная“, „агульнанародная“ і г. д.“ (Сталін).

1932 год зьяўляецца годам завяршэньня пяцігадовага пляну. Кантрольныя лічбы на гэты год, якія зацьверджаны 2-й сэсіяй ЦВК СССР, а па Савецкай Беларусі—2-й сэсіяй ЦВК БССР,—і зыходзяць з асноўнага лёзунга партыі і ўсіх працоўных нашай краіны—завяршыць выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады.

У чацьвертым заключным годзе пяцігодкі прырост валавой прадукцыі прамысловасьці СССР, згодна кантрольных лічбаў, наменчан на 36 процантаў, замест выкананых у 1931 годзе 20—21 проц. Прырост індустрыі, якая вытварае сродкі вытворчасці, наменчан у 43 проц. і па індустрыі, якая вы-

тварае прадметы шырокага ўжываньня—29 проц. Плянам заключнага году пяцігодкі пастаўлена задача максымальнага разгортваньня галоўных, рашаючых галін народнай гаспадаркі—вугаль, мэталь, машынабудаўніцтва.

Капітальныя ўкладаньні ў індустрыю СССР у 1932 годзе складуць у суме 10 мільярдаў 700 мільёнаў руб., супроць 8 мільярдаў 700 мільёнаў руб. мінулага году. На ўсю пяцігодку капітальнае ўкладаньне ў прамысловасьць было наменчана ў разьмеры 13 з паловай мільярдаў рублёў, а за чатыры гады гэтыя ўкладаньні складуць 26,7 мільярдаў руб. Такім чынам па капітальнаму ўкладаньню пяцігодка ў чатыры гады будзе падвоена.

Капітальнае ўкладаньне ў прамысловасьць па БССР складае ў 1932 годзе ў суме 70 з паловай мільёнаў рублёў. Прырост прамысловасьці намячаецца наступны: па ВСНГ на 59,6 проц. з дзядзеньнем яе аб'ёму да 634.636 тыс. руб., па наркамснабу—на 64,6 проц. з аб'ёмам у 295.500 т. руб., па мясцовай прамысловасьці—на 95 проц., аб'ём у 71.656 тыс. руб., па саматужнай прамысловасьці—на 95 проц. з аб'ёмам у 244,4 мільёны руб. і па іншай дробнай прамысловасьці прырост наменчан на 73,6 проц.

Аграмадныя мерапрыемствы наменчаны плянам на 1932 год і ў галіне сельскай гаспадаркі. Пасеўная плошча па Саюзе рэспублік пашыраецца да 102 млн. гектараў, супроць 97,4 мільёнаў у мінулым годзе, па БССР разьмер пасеўнай плошчы вызначан у 4 мільёны 150 тысяч гектараў, што дасць прырост у параўнаньні з мінулым годам на 16,5 проц.

Вялікай колькасьцю трактароў і складаных сельскагаспадарчых машын узброюцца нашы савецкія і калектыўныя гаспадаркі. Ня менш 1 мільёна конскіх сіл трактароў дадуць нашы трактарныя заводы ў 1932 годзе. Будаўніцтва машына-трактарных станцый атрымае новы магутны размах. Па Саюзе СССР будзе 1.700 новых МТС, па Савецкай Беларусі лічба машына-трактарных станцый дойдзе да 97 з тым, каб да канца 1932 году трактарны парк БССР дасягнуў 107 тысяч конскіх сіл. Такім чынам у кожным раёне ў нас будзе МТС, а ў некаторых раёнах і па 2 МТС. Па Саюзе ССР будзе дадзена нашай сацыялістычнай сельскай гаспадарцы на 900 мільёнаў сельска-гаспадарчых машын, галоўным чынам, уборачных.

Аграмадныя мерапрыемствы наменчаны па лініі разьвіцця сацыялістычнай жывёлагадоўлі. Па БССР плян прадугледжвае дасьвядзі пагалоўе коняў да 930 тысяч штук—прырост на 5 процантаў у параўнаньні з 1931 годам. Стада буйнай рагатай жывёлы павінна быць дасьвядзена да 2 мільёнаў 208 тысяч альбо на 35,7 проц. прырост. Па саўгасах колькасьць усёй жывёлы павялічваецца на 72 проц., у тым ліку кароў на 64,4 проц., у калгасных таварных фэрмах—на 45,5 проц., у тым ліку кароў на 92,3 проц. Па спажывецкай каапэрацыі павялічваецца стада жывёлы на 40 процантаў, у тым ліку кароў на 25 процантаў. Пагалоўе сьвіней запраэктавана дасьвядзі да канца 1932 году да 3 мільёнаў 800 тыс. галоў, альбо даць прырост на 39,7 проц. у параўнаньні з мінулым годам.

Наша задача—дабіцца ў заключным годзе п'яцігодкі ў асноўным вырашэння праблемы развіцця сацыялістычнай жывёлагадоўлі.

Усяго ў сацыялістычны сектар сельскай гаспадаркі партыя рашыла ўключыць у 1932 г. 4 мільярды 360 мільёнаў рублёў супроць 3 мільярдаў 600 мільёнаў руб. у мінулым годзе. Гэта значыць, што яшчэ больш павялічваецца тэхнічная ўзброенасць нашых савецкіх і калектывных гаспадарак. Цэнтральная задачай на 1932 год у галіне сельскай гаспадаркі з'яўляецца барацьба за ўраджайнасць нашых сацыялістычных палёў, за падняццё якасці калгаснай вытворчасці, за арганізацыйна-гаспадарчае замацаванне калгасаў.

Праграма сацыялістычнага будаўніцтва, якая намечана на 1932 заключны год п'яцігодкі—грандыёзна. Яна далёка пакідае ззаду ўзровень нашага будаўніцтва, якое было ў 1931 годзе. Намечаная праграма заключнага году п'яцігодкі зусім рэальна і забяспечвае выкананне п'яцігодкі ў чатыры гады.

„Рэальнасць нашай праграмы—гэта жывыя людзі, гэта мы з вамі, наша воля к працы, наша гатоўнасць працаваць па новаму, наша рашы-

масць выканаць плян. Ці ёсць у нас яна, гэтая самая рашымасць? Так, ёсць. Значыць, наша вытворчая праграма можа і павінна быць ажыццёўлена“ (Сталін).

Аграмадныя задачы сацыялістычнага будаўніцтва, якія перад намі стаяць у гэтым годзе, мы выканаем толькі тады, калі поўнасьцю правядзем у жыццё 6 умоў таварыша Сталіна.

На аснове правядзення генэральнай лініі нашай партыі мы з поспехам завяршылі ў 1931 годзе пабудову фундаменту сацыялістычнай эканомікі. З яшчэ большым поспехам мы выканаем намечаны плян заключнага году п'яцігодкі. Пад кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі і яе левінскага ЦК на чале з тав. Сталіным рабочая класа поўнасьцю і канчаткова забяспечыла перамогу сацыялізму ў СССР. Гэтая перамога забяспечвае і завяршэнне першай п'яцігодкі ў чатыры гады.

Рабочыя, калгаснікі і ўсе працоўныя СССР! Пад сцягам партыі Леніна—наперад да новых перамог сацыялізму! Усе сілы на выкананне пляну заключнага году п'яцігодкі!

За п'яцігодку ў чатыры гады!

Мы да вясны рыхтуемся

У калгасах Ветрынскай МТС нарыхтоўка да вясновай пасеўкампаніі разгорнута ва ўсю шырыню; трактарны парк прыступіў к рамонту трактароў яшчэ з кастрычніка месяца. Спецыяльная майстэрня праводзіць рамонт трактароў і частак да іх кожны дзень.

Уборачныя сельскагаспадарчыя машыны прывезены ў парадак—яны ўсе сабраны з калгасаў. Няспраўныя машыны рамонтуюцца.

Праведзен поўны вучот калгаснага інвэнтару па ўсіх калгасах, з мэтай выяўлення яго наяўнасці, а таксама патрэбнага рамонту. Вядзецца падрыхтоўчая праца па ачыстцы збожжа, як калгасным, так і аднаасобным сектарам.

Можна з упэўненасцю сказаць, што ў Ветрынскай МТС к вясне будуць спраўны ўсе машыны і сельскагаспадарчы прылады, а таксама ачышчана насенне.

А. Сьмелы.

Калгаснікі здаюць дзяржаве ільнявалатко.

ЗІМОВЫ ПЭРЫОД—ВАЖНЕЙШЫ ЭТАП У ПАДРЫХТОЎЦЫ ДА ВЕСНАВОЙ СЯЎБЫ УЗЯЦЬ БАЛЬШАВІЦКІЯ ТЭМПЫ!

Трэцяя бальшавіцкая вясна мае выключнае гаспадарча-палітычнае значэнне. Пасьпяхова арганізаваць і правесці падрыхтоўку да вясны, па баявому, пераможна правесці сяўбу—гэта значыць забяспечыць выкананне пляну чацвёртага заключнага году пяцігодкі, гэта значыць забяспечыць поспех у арганізацыйна-гаспадарчым замацаванні калгасаў. Таму падрыхтоўцы і правядзенню веснавой пасеўнай кампаніі павінна быць зьвернута выключная ўвага партыйных, савецкіх, камсамольскіх, прафсаюзных арганізацый і ўсёй калгаснай сыстэмы.

Падрыхтоўку да веснавой сяўбы трэба праводзіць сапраўды баявымі тэмпамі з тым, каб баявы пераход ад зімовай падрыхтоўкі к напружнаму, шпаркаму і пераможнаму выкананню плянаў веснавой сяўбы ў гэтым годзе пазбавіў тых прарываў на пасеўным фронце, якія мы мелі па некаторых раёнах у мінулую веснавую пасеўкампанію. На пасьпяховае правядзенне гэтай важнейшай гаспадарча-палітычнай кампаніі трэба мабілізаваць усю ўвагу калгаснікаў, рабочых саўгасаў і МТС і бяднядка сярэдняцкія масы аднаасобнікаў.

А між тым звесткі з раёнаў гавораць аб тым, што на мясцох гэтая кампанія не разгорнута яшчэ.

Па Бабруйшчыне, напрыклад, сельсаветы ня маюць яшчэ плянаў правядзення веснавой сяўбы. Райземадзел, затрымлівае пасеўныя пляны ў сябе ў канцэлярыі разважаючы, што „пасьпеем яшчэ, вясна далёка“. Зернаачышчальныя машыны стаяць бяз руху, абозы па ачыстцы насення не распачалі сваёй працы.

Такое-ж становішча з падрыхтоўкай да веснавой сяўбы мы маем і ў **Веткаўскім раёне**. У гэтым раёне толькі ў канцы снежня месяца райкалгас-саюз паставіў пытаньне аб падрыхтоўцы да сяўбы на нарадзе старшын. Далей нічога райкалгас-саюзам практычна ня зроблена. Рад раённых устаноў гэтага раёну зусім не клапацяцца яшчэ аб падрыхтоўцы да сяўбы. На 30 снежня пасеўныя пляны ня былі даведзены нават да насеннаводных калгасаў. Зусім не разгорнута работа па стварэнні насенных фондаў.

Ня лепш абстаіць справа з падрыхтоўкай да сяўбы і ў астатніх раёнах БССР.

З першых ужо дзён падрыхтоўкі заўважана, што мясцовыя арганізацыі не надалі гэтай важнейшай кампаніі належнай увагі. На пасьпяховую падрыхтоўку да веснавой сяўбы не мабілізавана ўвага масы калгаснікаў і рабочых саўгасаў і МТС. Дзякуючы гэтаму сярод значнай часткі калгаснікаў маюцца разважанні аб тым, што „чаго там надта сьпяшацца, падрыхтуемся яшчэ“ (Бабруйскі раён).

У Бабруйскім, напрыклад, раёне на складзе Бельскасельскага маецца розных сельскагаспадарчых машын і інвэнтару на 120 тысяч рублёў, але прасоўваньне яго ў калгасы праходзіць вельмі марудна. Калгасы адмаўляюцца забіраць машыны, „пасьпеем яшчэ“—заўважаюць яны. Яшчэ горш стаіць справа з прасоўваньнем штучнага ўгнаення. На базе ў гэтым раёне ляжыць каля 200 т рознага штучнага ўгнаення і калгасы не забіраюць па тых-жа адгаворках—пасьпеем яшчэ“.

Недапушчальна марудна праходзіць рамонтная кампанія трактароў і сельскагаспадарчых машын. Нягледзячы на зусім выразныя дырэктывы Саюза нага Наркамзему і Наркамзему БССР па гэтаму пытанню, змяшчаемыя ў гэтым нумары часопісі факты гавораць аб тым, што рамонтная кампанія становіцца пад пагрозу зрыву.

Рамонтнай кампаніі, як важнейшай суштаўной частцы ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбы, да гэтага часу яшчэ не нададзены баявыя тэмпы. Трактарацэнтр не забяспечыў па сваёй сыстэме апарэцыйным кіраўніцтвам рамонтную кампанію, ня мае нават дасканалых звестак з машына-трактарных станцый, як праходзіць рамонт трактароў. Такое-ж становішча мы маем і па сыстэме Сьвінаводтрасу, Саўгастрасу і Малочна-прамысловага трасу.

Усе гэтыя факты гавораць аб тым, што ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбы мы ня маем яшчэ належнага пералому як у некаторых Цэнтральных установах, так і ў радзе раённых арганізацый.

Падрыхтоўцы да веснавой сяўбы трэба зараз-жа надаць бальшавіцкія тэмпы. Партыйныя, савецкія і камсамольскія арганізацыі і ўся калгасная сыстэма павінны мабілізаваць усе свае сілы на падрыхтоўку да веснавой сяўбы. На пасьпяховае правядзенне гэтай важнейшай гаспадарча-палітычнай кампаніі трэба мабілізаваць масы калгаснікаў і рабочых саўгасаў і МТС.

Рашучым чынам трэба змагацца з самацёкам у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Усялякім разважаньням аб тым, што з падрыхтоўкай да сяўбы „пасьпеем яшчэ“ трэба даваць рашучы адпор. Трэба памятаць, што такія разважанні ёсць ні што іншае як думкі нашага клясавага ворага — кулака, які імкнецца сарваць падрыхтоўку да сяўбы, які дамагаецца пашкодзіць арганізацыйна-гаспадарчаму замацаваньню калгасаў і гэтым самым падарваць пасьпяховае наша калгаснае будаўніцтва.

НЕ ДАПУСЬЦІЦЬ ЗРЫВУ РАМОНТНАЙ КАМПАНІІ

Наркамзём БССР яшчэ ў лістападзе месяца вы даў пастанову аб падрыхтоўцы і разгортванні рамонтна трактароў і сельскагаспадарчага інвэнтару, які будзе выкарыстоўвацца ў часе веснавых палявых работ. Паводле гэтай пастановы гаспадарчыя арганізацыі павінны былі неадкладна разгарнуць належную падрыхтоўку да зімовага рамонтнага сезону з такім разьлікам, каб да 15 лістапада гэтыя падрыхтоўчыя работы былі поўнасьцю скончаны.

Аднак, ня гледзячы на зусім канкрэтныя паказанні Наркамзему, калгасная сыстэма, МТС і іншыя гаспадарчыя арганізацыі і зараз яшчэ амаль не разгарнулі рамонтную кампанію. Заклучэньне саўгасамі і калгасамі дагавароў з рамонтнымі арганізацыямі зараз толькі, калі прайшлі ўсе тэрміны, пачынае разгортвацца. Большасць саўгасаў і калгасаў не падлічылі яшчэ сваёй патрэбы ў рамонце, ня склалі плянаў рамонтна, не гавораць ужо аб тым, што ніводная з кіруючых сельскагаспадарчых арганізацый гэтых плянаў ня мае.

Дакладнага вучоту патрэбнасьці запасных частак, мэталю і іншых рамонтных матэрыялаў і абсталяваньня ў большасьці майстэрняў няма, ня гледзячы на тое, што ў гэтых матэрыялах адчуваецца вялікі недахоп. Большасьць рамонтных майстэрняў на гаспадарчы разьлік не пераведзена і гэта ў значнай меры тармазіць пасьпяховае правядзеньне рамонтнай кампаніі.

Рамонтная кампанія не заняла яшчэ належнага месца ў рабоце раённых і сельскіх арганізацый. Мясцовыя арганізацыі лічаць, што „да ясны, яшчэ далёка, таму можна з гэтай работай асабліва не сьпяшацца“. Вынікам усяго гэтага зьяўляецца неналаджанасьць адпаведнага апэрацыйнага кіраўніцтва правядзеньнем рамонтнай кампаніі і апошняя праходзіць недапушчальна маруднымі тэмпамі.

Так, па сыстэме Трактацэнтру на 20 сьнежня з 1.118 трактароў, патрабуючых рамонтна, адрамантавана толькі 72. Кампанія заклучэньня дагавароў з рамонтнымі майстэрнямі сыстэмаю Трактацэнтру амаль не распачата.

Па саўгасах „Сьвінаводтэсту“ сёлета патрэбна адрамантаваць 171 трактар, па саўгасах Саўгастэсту—42 трактары, але ніводзін з гэтых трэстаў у канцы сьнежня ня ведаў яшчэ ці распачаўся па іх сыстэмах рамонт трактароў, ці не.

Па малочна-прамысловаму трэсту з 164 трактароў адрамантавана ўсяго толькі 3 трактары і 8 матораў. Як праходзіць далейшы рамонт трактароў гэтаму трэсту невядома, як невядома і тое, ці выконваюцца пасланыя імі ў нізоўку паказанні аб прымацаваньні саўгасаў да пэўных рамонтных вучасткаў.

Кіраўніцтвам мясцовай прамысловасьці вылучана тры майстэрні для рамонтна трактароў (Палацк, Слуцк, Ворша). Як ідзе там рамонт трактароў кіраўніцтву невядома. Дагавароў з сельскагаспадарчымі арганізацыямі паказаныя майстэрні яшчэ не заклучалі.

Па лініі Беларускага Саматужна-прамысловага саюзу дадзена ўказаньне Марі-

леўскаму Камбінату аб вытварэньні рамонтна, аднак плян рамонтна, які будзе праводзіцца камбінатам, ня ўвязаны і ня ўзгоднены з райкалгассаюзам і райсампрамсаюзам. Гэта ўносіць пагрозу непянавасьці ў рамонце і паўтарэньні памылак мінулага году, калі былі асобныя выпадкі, што ў часе падрыхтоўкі да веснавой сяўбы ў асобных майстэрнях (Быхаў) уборачныя машыны рамантаваліся раней чым пасеўныя.

Недастаткова забясьпечаны майстэрні рамонтнымі матэрыяламі і запаснымі часткамі. Асабліва не хапае шатуноў, шатунных балтоў і інш. З мэталю—адчуваецца асабліва востры недахоп бабіту. На гэтыя матэрыялы даны зараз адпаведныя заяўкі ў „Сельгаснабжэньне“.

Усе спадзяюцца на цэнтралізаванае забесьпячэньне, а на мясцох не разгорнута ніякая работа па выяўленьню ўнутраных рэсурсаў.

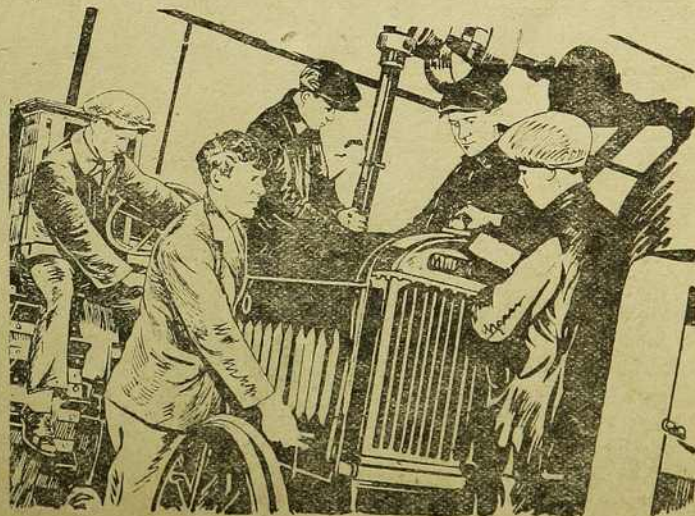
Між тым, пры правядзеньні пэўнай работы па выяўленьні і скарыстаньні прыгодных запасных частак і мэталю з выбракаваных машын, гэты недахоп матэрыялаў можна было б у значнай меры зьменшыць.

Значную колькасьць запасных частак да трактароў і іншых сельгасмашын можна вытварыць у рамонтных майстэрнях і прадпрыемствах мясцовай прамысловасьці, але гэта работа таксама яшчэ належным чынам не разгорнута.

Усё гэта ўносіць пагрозу несваячасовай падрыхтоўкі трактароў, сельскагаспадарчых машын і інвэнтару да веснавой сяўбы. У рабоце па правядзеньні рамонтнай кампаніі і патрэбен рашучы пералом. Саўгасы, калгасы, МТС павінны зараз жа перабудаваць сваю работу так, каб забясьпечыць посьпех рамонтнай кампаніі. Трэба поўнасьцю выявіць і скарыстаць мясцовыя рэсурсы.

У арганізацыі і правядзеньні рамонтных работ вялікую ролю павінны адыграць камсамольскія арганізацыі і Аўтадор.

М. Н-скі.

Рамонт трактару да веснавой сяўбы.

Задачы сьвінаводных саўгасаў у падрыхтоўцы да сяўбы

Безадкладнае разгортваньне падрыхтоўкі да сяўбы вымагаецца, як пашырэньнем пасеўнай плошчы па сьвінасаўгасах з 31.000 га да 78.500 га, што па некаторых саўгасах дае павялічэньне ў 5,8 разоў (Сялецк, Жэлезнякі і інш.), так і барацьбой за падвышэньне ўраджайнасьці ўсіх культур.

Падрыхтоўка і правядзеньне веснавой сельскагаспадарчай кампаніі павінна гарантаваць выкананьне прамфінплану 1932 г.

Трэба прадугледзіць:

1. Поўную патрэбнасьць у грубых і сакавітых кармох, забясьпечыць выпасамі як усё сьвіное палогоўе, так і ўсю жывёлу ўлетку 1932 г.

2. Максімальнае (ня менш 40 проц. у сярэднім) забесьпячэньне патрэб сьвінасаўгасаў зернавымі кармамі.

3. Забясьпечанасьць у поўнай меры патрэбнага насення для 1933 г.

4. Поўнае пакрыцьцё патрэбнасьцяў у спажывецкіх культурах для забесьпячэньня рабочых і служачых сьвінасаўгасаў, выканаўшы ў першую чаргу свае абавязкі перад дзяржавай па здачы (продажу) таварнай прадукцыі.

Асноўнымі ўмовамі пасьпяховай падрыхтоўкі і поўнага выкананьня задач трэцяе бальшавіцкае сяўбы зьяўляюцца:

а) Суровы, дасканалы аналіз, жорсткая крытыка прычын прарываў 1931 г. (адвод няпрыгодных зямель, зрыў зябі, позьні завоз сродкаў вытворчасці, адсутнічаньне арганізаванага набору рабочай сілы і інш.) і недапушчэньне іх, як у падрыхтоўчай, так і ў непасрэднай рабоце ў час сяўбы.

б) Распрацоўка пасеўнага пляну саўгасу, кожнага вытворчага вучастку з давадзеньнем гэтага пляну да цэху, брыгады, групы, асобнага выканаўцы, ліквідаваўшы, такім чынам, ня толькі абязьлічку на трактарох, машынах, конях, але і на самой зямлі.

в) Забесьпячэньне саўгасаў новымі сельскагаспадарчымі машынамі, трактарамі, аўтатранспартам, гаручым, насеннем, сваячасовае правядзеньне ра-

монту трактароў, сельскагаспадарчых машын, транспарту і зброі, забесьпячэньне цягавай сілай.

г) Трэба паклапаціцца аб арганізаваным сваячасовым наборам рабочае сілы, ліквідаваць абязьлічку, арганізаваць працу на аснове эдзельна-прагрэсіўнай аплаты, арганізаваць грамадзкае харчаваньне.

д) Арганізацыя сталай узаемадапамогі паміж саўгасамі, МТС і калгасамі.

е) Разгортваньне сапраўды сацыялістычных метадаў працы ў падрыхтоўчай рабоце і правядзеньні сяўбы. Змаганьне за якасьць працы, за ўнядрэньне аграэхнікі, за высокую прадукцыйнасьць, за максымальную ўраджайнасьць поля, мабілізуючы на выкананьне і перавыкананьне гэтых задач шырачайшую грамадзкасьць саўгасу.

Пасьпяховая падрыхтоўка да вясны патрабуе як найхутэйшага заканчэньня абмалоту ўсіх культур, не дапускаючы спажываньня ні аднаго кілёграма гатунковых і ўсіх пасеўных культур, каб мець мажлівасьць да 15 студзеня закончыць поўнасьцю перакідку насення ў межах сыстэмы саўгасаў і арганізаваць цэнтралізаванае забесьпячэньне насеннем.

Пад пэрсанальную адказнасьць дырэктароў савецкіх гаспадарак і спэцыяльна вылучаных адказных асоб павінен быць арганізаван пільны кантроль за правільным захаваньнем насення, асабліва бульбы, ўлічваючы ўмовы, у якіх яна захоўвалася. Трэба арганізаваць нагляд за нарыхтоўкай нехапаючага насення.

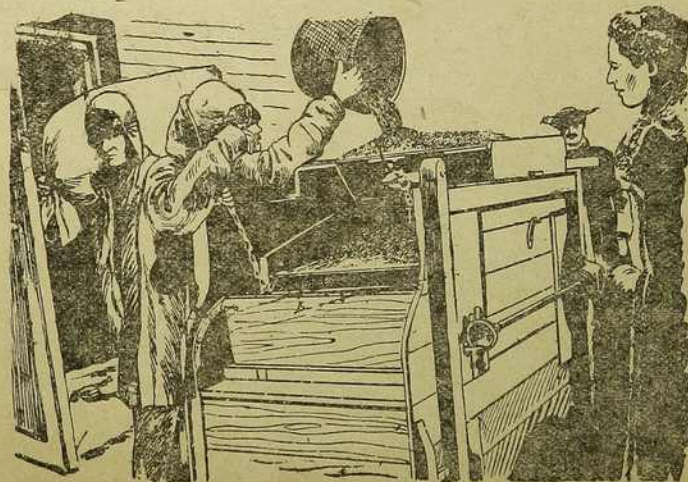
Адзін з буйнейшых прарываў мінулага году—завоз угнаеньня і сельскагаспадарчых машын у час сяўбы, а ў большасьці поўны зрыў заводу.—сёлета павінен быць вырашэны поўным сваячасовым завазам угнаеньня, каб не пазьней як да 1 лютага 1932 г. усё было зроблена.

Барацьба за сапраўды высокі ўраджай патрабуе, каб сяўба была праведзена гатунковым ачышчаным насеннем, радавымі сеялкамі і ў тэрміны, гарантуючы найбольш высокі ўраджай. Задача барацьбы за ўраджай патрабуе, каб поўнасьцю і правільна былі выкарыстаны ўсе ўгнаеньні (гной, штучныя ўгнаеньні, паяны тарфаваньня і вапнаваньня). Дырэктары саўгасаў павінны арганізаваць поўны збор попелу ня толькі ў саўгасе, але і ў бліжэйшых гарадох, мястэчках, прадпрыемствах.

1932 год павінен зьявіцца годам ня толькі барацьбы за ўраджай сеяных палявых культур—але і рашучай барацьбы за падвышэньне ўраджайнасьці натуральных сенажаці.

Рамонтная кампанія ў сьвінасаўгасах павінна быць закончана абавязкова да 1 лютага 1932 г. Зараз жа павінны быць заключаны ўмовы з майстэрнямі і дадзены ведамасьці на патрэбны трактарам рамонт і зьяўкі на патрэбныя запасныя часткі. Для безадкладнага разгортваньня рамонтнай работы неабходна мабілізаваць усе ўнутраныя рэсурсы, даючы поўную справаздачнасьць выкананьня гэтае задачы.

Зараз жа павінны быць прыняты рэальныя меры поўнага забесьпячэньня да 1 лю-

Ачыстка насення ў калгасе.

тага тарай для гаручага (цыстэрны, бочкі), арганізована і закончана абсталяваньне складаў не пазьней 15 лютага.

Рашаючай сілай у сяўбе гэтага году будзе зьяўляцца яшчэ конская цягавая сіла. У сувязі з чым да каня патрэбны самыя беражлівыя адносіны: безадкладная ліквідацыя абязьлічкі, палепшаньне ўмоў утрыманьня. Трэба зараз-жа паклапаціцца аб закупцы, рамонце зброі і летняга транспарту, каб закончыць усё гэта да 1 сакавіка. Зараз-жа павінен быць забраніраван, як недатыкальны, 2-месячны запас кармоў для веснавой сяўбы, забясьпечыўшы на справе сапраўды эканомнае выдаткаваньне кармоў на працягу ўсяго часу ўсім відам жывёлы.

Поспехі ў правядзеньні падрыхтоўкі да сяўбы і правядзеньне яе будуць вынікаць з рэалізацыі 6-ці ўмоў т. Сталіна, ад ліквідацыі абязьлічкі, ліквідацыі самацёку, арганізаванага набору рабочае сілы праз дагаворы з калгасамі, праз палепшаньне арганізацыі працы, правільнай расстаноўкі сілы на прадпрыемстве, максымальнай мэханізацыі працы, ліквідацыі цяжучасьці рабочай сілы, зьнішчэньня ўраўнілаўкі, правільнай арганізацыі зарплаты і рэальнага палепшаньня бытавых умоў рабочых.

Выходзячы з паказаньняў тав. Сталіна, трэба дабіцца таго, каб „у рабочай клясы СССР была свая ўласная вытворча-тэхнічная інтэлігенцыя“ і „зьмяніць адносіны да інжынэрна-тэхнічных сіл старой школы, праяўляць да іх больш увагі, клопату, сьмялей прыцягваць іх да работы“. Дырэктары і рабачкомы абавязаны стварыць умовы для максымальна-вытворчай працы спецыялістаў, прыцягваючы іх на выкананьне плянаў сяўбы. Рост новых саўгасаў, павялічэньне плошчаў сяўбы патрабуюць ад сэктару кадраў НКЗему і аб'яднаньня Сьвінавода рэальнай дапамогі забясьпечаньня арганізацыі кадрамі, хаця б найбольш буйныя саўгасы. Барацьба за максымальны ўраджай праз дасканалаю агра-тэхніку можа быць вырашана толькі тэхнічна пісьменнымі кадрамі, таму ў бліжэйшыя дні ва ўсіх саўгасах павінны быць ахоплены ўсе 100 проц. палявых рабочых курсамі па аўладаньню агра-тэхнікай.

Для кіраўніцтва падрыхтоўкай да пасеўкампаніі, і ў мэтах найбольш хуткага ажыццяўленьня апа-

рацыйных заданьняў па пасеўнай кампаніі, у дэкадны тэрмін стварыць пасеўныя пяцёркі ў складзе прадстаўнікоў адміністрацыі, партыяўкі, КСМ, рабочага камітэту, акрамя таго трэба вылучыць адказных за вярбоўку рабочае сілы і рамонт машын.

У дэкадны тэрмін трэба забясьпечыць распрацоўку канкрэтнага пляну падрыхтоўкі да веснавай кампаніі, арганізаваць, з удзелам рабочага камітэту, збор рабочых прапаў па хутчэйшай і лепшай падрыхтоўцы да сяўбы, праводзячы ўсю працу падрыхтоўкі на аснове сацпаборніцтва і ўдарніцтва, арганізацыяй сустрэчных плянаў, асабліва па якасных паказчыках. Трэба гаспадарча-разьліковымі брыгадамі пакрыць усе саўгасы, арганізаваць на сьценгазэты, правясьці пераклічку агляду гатоўнасьці да сяўбы і гэтым дабіцца выкананьня плянаў сяўбы, росту вытворчасьці і якасьці працы.

Плян 3-яе бальшавіцкае сяўбы сустрэнуць шалёнае супраціўленьне клясавага ворага кулацтва і яго агентуры—апартуністаў усіх колераў. Гэта трэба ўлічыць і апіраючыся на шырокую партыйна-прафсаюную грамадзкасьць, мабілізуючы ўсе сілы рабочых на выкананьне і перавыкананьне плянаў сяўбы, даць рашучы адпор. Саўгасы павінны мабілізаваць усю савецкую грамадзкасьць на арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгасаў, як цэнтральную задачу далейшага калгаснага будаўніцтва.

Атрымаць максымальную дапамогу з калгасаў мажліва толькі на базе гаспадарчай узаемадапамогі, таму ў прамфінплан саўгасаў павінна быць уключана і ажыццяўлена арганізацыйная і непасрэдная вытворчая дапамога як рамонт с.-г. машын, апрацоўка трактарамі, вытворнікам і інш.

Падрыхтоўку да веснавой сяўбы трэба як найшырэй выкарыстаць для замацаваньня гаспадарчага разраўнкі, выконваючы адну з рашаючых умоў тав. Сталіна „Укараніць і ўмацаваць гаспадарчы разьлік, узяўшы ўнутрыпрамысловае наапаўненьне“. Выходзячы з гэтага трэба дасканала распрацаваць усе матэрыялы каштоўнасьці культур за папярэднія гады, прыняць і ажыццявіць баявую праграму зьніжэньня сабекаштоўнасьці прадукцыі, арганізаваць вытворчасьць сапраўды танных кармоў, забясьпечыўшы жорсткі кантроль рублём.

Аўчыннікаў.

На Шклоўшчыне разважаюць: „Часу яшчэ хопіць“

Вясна з кожным днём набліжаецца. Засталося каля 3-х месяцаў да сяўбы. Шмат у якіх раёнах разгорнута шырокая падрыхтоўка веснавой кампаніі.

Што-ж робіцца на Шклоўшчыне ў гэтым напярэдадзі?

МТС для рамонт трактароў арганізавала з 19 чалавек 6 брыгад. Работа брыгад з-за адсутнасьці норм выпрацоўкі на зьдэзьшчыну не пераведзена, праца праходзіць падзённая. Не хапае значнае колькасці трактароў. Па пляну ў студзені мяркуецца арганізаваць курсы на 200 чалавек.

Ход рамонтнай кампаніі паказвае тэмпы нездавальняючыя. 39 трактароў, якія патрабуюць дробнага рамонт і 2 капітальнага—да тэрміну ня будуць гатовы. Райкалгасаюз і райза фармальна ўсё зрабілі. Пасеўныя пляны па калгасах і аднаасобнаму сэктару разасланы. У плянах вызначана колькі

і якіх культур кожнаму калгасу, вёсцы засяваць. Але гэтыя пляны пакуль-што ляжаць у папках канцэлярыі, або ў старшынь калгасаў і сельскіх саветаў.

Пытаньнем веснавой сяўбы не займаліся яшчэ ні партыйныя ячэйкі, ні камсамольскія. Пытаньне гэта не стаяла на шырокай нарадзе старшынь калгасаў і сябраў сельскіх саветаў. Наогул, пакуль-што падрыхтоўка да веснавой сяўбы ня лічыцца першачарговай кампаніяй, а разважаюць, што часу яшчэ хопіць.

Збожжаачышчальныя машыны стаяць і збожжа не адсартуваецца. Апартуністычную думку, што часу яшчэ на падрыхтоўку да сяўбы хопіць—трэба разьбіць. Трэцяя бальшавіцкая вясна патрабуе бальшавіцкіх тэмпаў падрыхтоўкі, бо не тады падрыхтоўвацца, калі настане пара сеяць.

Г. Шумілаў.

Масавыя навукова-даследчыя арганізацыі павінны змагацца за высокую калгасную вытворчасць

Задача арганізацыйна-госпадарчага замицання калгасау пастаўлена партыяй перад усімі партыйнымі арганізацыямі, калгаснымі, зямельнымі і навукова-даследчымі ўстановамі і арганізацыямі, як галоўнейшая задача на даным этапе калгаснага будаўніцтва.

Аб'яднаны лістападаўскі пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б прызнаў слабай работу навуковых і даследчых устаноў у галіне барацьбы за лепшую арганізацыю калектывнай вытворчасці, за ўзвышэнне ўраджайнасці, павышэнне таварнасці жыццёлагадоўлі і г. д. (адрыў навуковых і даследчых устаноў ад калгасных мас і калгаснай вытворчасці, адсутнасць шырока і правільна пастаўленых вопытаў, адсутнасць гібкасці ў пераносенні лепшых, якія ўжо апраўдаліся, вопытаў для шырокага практычнага іх ажыццяўлення).

Пленум рашуча паставіў перад усімі навукова-даследчымі ўстановамі задачу ўзмацнення і палепшання навукова-даследчай работы ў галіне арганізацыйна-госпадарчага замицання калгасау.

Паставы пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б у поўнай меры адносяцца і да ўсіх краязнаўчых арганізацый, як масавых навукова даследчых арганізацый, якія павінны актыўна змагацца за поўнае ажыццяўленне дырэктыв партыі ва ўсіх галінах сацыялістычнага будаўніцтва і быць баявымі масавымі арганізацыямі ў навукова-даследчай працы, непасрэдна звязанай з практыкай сацыялістычнага будаўніцтва.

Перад цэнтральным бюро краязнаўства (ЦБК) і ўсімі раённымі краязнаўчымі арганізацыямі стаіць задача ўсямерна і неадкладна пашырыць сетку краязнаўчых ячэек у калгасах, павесці рашучую барацьбу з недаацэнкай масавай даследчай працы з боку зямельных і калгасных органаў, а таксама і цэнтральных даследчых устаноў. Трэба рашуча паставіць пытанне, каб Інстытут сацыялістычнай рэканструкцыі сельскае гаспадаркі і даследчых станцый бліжэй павярнуліся да масавых даследчых арганізацый, дапамаглі ім паставіць належным чынам працу, забяспечыць метадамі і інструкцыйным матэрыялам, навуковай кансультацыяй і г. д.

Да гэта-ж часу дзяржаўныя навукова-даследчыя ўстановы яшчэ амаль зусім ня звязаны з масавымі навукова-даследчымі арганізацыямі і не дапамагаюць у іх працы. Калгасцэнтр па сваёй лініі павінен даць катэгарычныя ўказанні райкалгассаюзам і праўленнем калгасаў аб актыўнай дапамозе і праўленні ініцыятывы з свайго боку ў справе арганізацыі краязнаўчых ячэек (ячэек масавай навукова-даследчай працы) у калгасах. Трэба, каб праца гэтых ячэек звязалася суцэльна часткаю і ўваходзіла ў агульны плян працы калгасаў і райкалгассаюзаў.

Калгасныя краязнаўчыя ячэйкі (з шырокім прыцягненнем у іх аграномаў, кіраўнікоў розных галін гаспадаркі, брыгадзіраў, вынаходцаў, ударнікаў-калгаснікаў, настаўніцтва) павінны быць не выпадковымі прыдаткамі да калгасаў, а іх арганічнымі часткамі. Краязнаўчыя ячэйкі павінны ставіць і вывучаць вопыт у розных галінах калектывнай гаспа-

даркі, папулярызаваць вынікі добра пастаўленага вопыту, прымаць актыўны ўдзел у прапрацоўцы вытворчых плянаў і падводзіць навуковы грунт па будаўніцтву кожнай калектывнай гаспадаркі.

Недаацэнка масавай навукова-даследчай работы, ігнараванне яе, замест дапамогі пярвочным масавым даследчым арганізацыям, ёсць праяўленне найгоршага апартунізму, які вядзе да зніжэння поспехаў сацыялістычнага будаўніцтва і мяжуеца з шкодніцтвам.

Правільная арганізацыя працы ў калгасах і падвышэнне яе прадукцыйнасці з'яўляецца ў сучасны момант асноўным з'явінам у калгасным будаўніцтве.

Правядзенне другой большавіцкай сяўбы і, асабліва, уборачнай кампаніі, далі нам вялікія дасягненні ў пераходзе пераважнай большасці калгасаў на здымальную арганізацыю працы, брыгада становіцца ўжо асноўнай вытворчай ячэйкай у калгасе. „**Вопыт работы значнай часткі калгасаў паказаў, што там, дзе добра і правільна была арганізавана праца, там вышэй прадукцыйнасць працы, сваячасова выконваюцца вытворчыя задаванні, менш было страт, большая атрымана даходнасць**“ (з паставы пленуму ЦК КП(б)Б). Аднак „у значнай частцы калгасаў здымальшчына існуе фармальна, на справе пануе падзейшчына“ падкрэслівае пленум.

Лепшы вопыт правядзення здымальшчыны вельмі слаба вывучаецца, а таму і мала папулярызуецца сярод калгасных мас. Задача дасканалы і сыстэматычнага вывучэння і выяўлення лепшага вопыту перадавых калгасаў у справе арганізацыі працы павінна стаць адной з галоўнейшых задач у працы ўсіх краязнаўчых ячэек.

Масавая даследчая праца ў галіне вывучэння арганізацыі працы ў калгасе павінна праводзіцца ў напрамку вывучэння:

а) норм фактычнай выпрацоўкі лепшых перадавых калгаснікаў (у жыццёлагадоўчых, ільняводных, садова гародных калгасах і інш.); б) сталага і найбольш адпаведнага складу асноўнага ядра брыгад, як для выканання паасобных працэсаў працы, так і для выканання шэрагу звязаных паміж сабой працэсаў сельскагаспадарчых работ (пасеў, догляд, уборка, абмалот, касьба, сушэнне сена, возка яго і складанне ў пуні, у стагі); в) найлепшых умоў пераводу ўсіх відаў работ на прагрэсіўна-прымальную здымальную працу і абгаварэнне вынікаў гэтага пераводу; г) правільнай арганізацыі ўліку працы ў працэдурх і правільнага разьмеркавання даходаў па прынцыпу колькасці і якасці працы; д) правільнай арганізацыі адыходніцтва, як аднаго з важнейшых мерапрыемстваў па арганізацыйна-гаспадарчым умацаванні калгасаў.

У справе арганізацыйнага ўмацавання калгасаў неабходна разгарнуць вялізарную і сур'ёзную навукова-даследчую працу, арганізаваўшы і ўцягнуўшы ў гэту працу шырокія калгасныя масы. Навукова-даследчыя арганізацыі сумесна з практычнымі пра-

цауниками ў галіне калгаснага будаўніцтва павінны шмат яшчэ прапрадаваць над пытаньнем палепшаньня арганізацыі калгаснай брыгады і аздзелшчыны, каб канчаткова дабіць ураўнілаўку і абязьлічку, якія стаяць на шляху гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў.

Перад масавымі навукова-дасьледчымі арганізацыямі стаіць вялікая задача вывучыць, як ажыццяўляюцца і як у калгасах можна найлепш ажыццявіць шэсьць умоў правядзеньня партыі тав. Сталіна, якія забяспечваюць выкананьне вытворчых плянаў і арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Краязнаўчыя ячэйкі ў калгасах, пры дапамозе адпаведных цэнтральных навукова-дасьледчых устаноў, павінны дапамагчы кіраўніцтву калгасаў, палепшыць нормаваньне і плянаваньне працы, устанавіць больш рацыянальнае і эканомнае выкарыстаньне сваёй рабочай сілы.

Выключнае значэньне ў справе арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў мае асваеньне тэхнікі кожным калгасам. Аўладаньне тэхнікай і правільнае выкарыстаньне сельска-гаспадарчых машын у калгасе зьяўляецца адным з найважнейшых фактараў барацьбы за прадукцыйнасьць і якасьць працы. Масавыя дасьледчыя арганізацыі павінны зьвярнуць максымум увагі на вывучэньне найлепшага і найбольш рацыянальнага выкарыстаньня машын (асабліва складаных), якімі ўсё больш і больш забяспечваюцца калгасы.

Яшчэ ня ўсе калгасы ў аднолькавай меры аўладалі арганізацыйнай вытворчасці буйнай калектыўнай гаспадаркі, ня ўсе аднолькава аўладалі тэхналягічнымі працэсамі вытворчасці ў паасобных спецыялізаваных гаспадарках. Краязнаўчыя арганізацыі павінны зараз жа павясяці рашучы наступ на тэхнічную адсталасьць нашай сельскай гаспадаркі, павінны дапамагчы калгаснікам аўладаць агра-зоотэхнікай.

Краязнаўчыя ячэйкі павінны ўзяць на сябе ініцыятыву арганізацыі ў калгасах спецыяльных агра і зоотэхнічных гурткоў, арганізаваць даклады, лекцыі, выстаўкі, каб дапамагчы калгаснікам аўладаць „у найбольш кароткі тэрмін тэхнікай вядзеньня буйной сацыялістычнай гаспадаркі, агранамічнымі ведамі, тэхнікай поўнага скарыстаньня сельскагаспадарчых машын і самага шырокага ўжываньня дасягненьняў агранамічнай навукі“.

Да гэтай працы павінны быць прыцягнуты аграномы, настаўнікі, спецыялісты-кіраўнікі паасобнымі галінамі гаспадаркі.

Трэба краязнаўчым арганізацыям па-сапраўднаму ўключыцца ў барацьбу за выкананьне пляну разьвіцця сацыялістычнай жывёлагадоўлі шляхам сыстэматычнай папулярызацыі і перадачы калгасам вопыту перадавых жывёлагадоўчых калгасаў і саўгасаў прапаганды зоотэхнічных ведаў і арганізацыі сыстэматычнай працы. Краязнаўчыя арганізацыі павінны заняцца вывучэньнем наступных пытаньняў жывёлагадоўлі: найлепшыя метады ўкамплектаваньня статку (захаваньне і гадоўля ўласнага прыплоду,

барацьба за павялічэньне прыплоду, прафіляктычныя мерапрыемствы супроць падзяжу, інш. мерапрыемствы барацьбы са стратамі ў жывёлагадоўлі); стварэньне ў калгасах моцнай кармавой базы, падвышэньне ўраджайнасьці палёвых культур, арганізацыя штучных выпасаў, палепшаньне сенажаці, пашырэньне плошчы пасаваў, захаваньне і найбольш рацыянальнае выкарыстаньне кармавых траў і кораньплодаў, эканомнае выдаткаваньне кармоў, вывучэньне і правёрка існуючых кармавых рацыёнаў і г. д.; правядзеньне механізацыі і рацыяналізатарскіх мерапрыемстваў у жывёлагадоўчых гаспадарках; палепшаньне будаўніцтва і найбольш адпаведнае ўтрыманьне жывёлы; максымальнае павялічэньне таварнасьці і выкананьне плянаў па здачы (продажу) дзяржаве таварнай прадукцыі; ліквідацыя абязьлічкі.

Барацьба за павялічэньне ўраджайнасьці зьяўляецца адной з неабходнейшых і важнейшых умоў арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Аб'яднаны лістападаўскі пленум абавязваў партыйныя арганізацыі, зямельныя і калгасныя органы пабольшаўку разгарнуць работу па мабілізацыі ўсіх партыйных і камсамольскіх сіл, калгасных мас, спецыялістаў і ўсіх работнікаў сацыялістычнага землеўладаньня на практычнае вырашэньне задачы па ўздыму ўраджайнасьці, для чаго:

„Шырока ўкараняць правільныя севазвароты, палепшыць апрацоўку глебы, арганізаваць правільны догляд за пасавамі, забяспечыць абавязкова поўную праполку тэхнічных і прапашных культур, равнюю саўбу і сваячасовую ўборку, барацьба са шкоднікамі і са стратамі, абавязковае выкананьне задачы пад'ёму на зьб усіх плошчы вызначанай для пасаваў яравых, рашучае пашырэньне засеву гатунковым насеньнем, шырока разгарнуць селекцыйную работу, поўнае скарыстаньне штучных і мясцовых угнаеньняў, асабліва торфу“ (з пастановы лістападаўскага пленуму).

Краязнаўчыя ячэйкі павінны вывучыць увесь комплекс умоў, выявіць усе магчымасьці, якія забяспечваюць максымальнае павялічэньне ўраджайнасьці. Масавая дасьледчая работа ў калгасе павінна праходзіць пад знакам вывучэньня вынікаў ужываньня правільных севазваротаў, найлепшых спосабаў апрацоўкі і ўгнаеньня глебы, скарыстаньня мясцовых угнаеньняў да вывучэньня і арганізацыі найлепшага догляду і вырошчваньня розных сельскагаспадарчых культур, барацьбы са шкоднікамі сельскае гаспадаркі і інш.

Толькі пабольшаўку ажыццяўляючы задачу арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў, вядучы рашучую барацьбу за генэральную лінію партыі, мы зможам дамагчыся стварэньня і разьвіцця высокатаварнай калектыўнай вытворчасці, завяршыць суцэльную калектывізацыю і канчаткова ліквідаваць кулацтва як клясу. На выкананьне гэтых баявых задач павінны быць мабілізаваны ўсе сілы масавых навукова-дасьледчых арганізацый.

В. Самцовіч.

Усе культурныя сілы на пасьпяховае правядзеньне
3-й бальшавіцкай вясны!

ВУЧЫЦЦА ЗМАГАЦЦА ЗА МОЦНЫ КАЛГАС У ВАРАШЫЛАУЦАЎ

Цьвёрдым поступам да новых перамог

15-га красавіка 1931 году ў вёсцы Сяльцы 16 гаспадарак, з іх 8 яўрэйскіх і 8 беларускіх, арганізавалі калгас імя Варашылава. А праз некалькі дзён калгаснікі выйшлі на поле руйнаваць межы.

Пільна сачылі за гэтым бурлівым жыццём рэшта бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Кулакі і заможнікі абрушыліся на малады калгас. Пачалося настраўліванне нацыі на нацыю: беларусоў на яўрэяў, яўрэяў на беларусоў. Розныя метады ўжывалі кулакі, каб падарваць калгас. Але ня глядзячы на гэта, малады калгас моцна стаў на ўказаны партыйны шлях. Калгаснікі яшчэ больш згуртаваліся вакол партыі, моцна трымаліся за пачатую справу, рашуча адбіваючы атакі класавага ворага.

Перамога засталася за 16-цю. Праз некалькі дзён калгас стаў папаўняцца новай сілай. З пачатку далучаецца 6 гаспадарак, праз некаторы час 15 і яшчэ—16. На сёнешні дзень у калгасе налічваецца 53 бядняцка-серадняцкіх гаспадаркі, з якіх 21 яўрэйская і астатнія—беларускія. Зямельная плошча калгасу складае 290 га, з іх 40 га сенажаці. Працаздольных 150 чалавек.

Пад кіраўніцтвам мясцовых і раённых партыйных і савецкіх арганізацый варашылаўцы, моцна згуртаваўшыся, раслі і мацнелі. Зараз яны стаяць цьвёрда на шляху рэалізацыі рашэнняў партыі па арганізацыйна-гаспадарчаму замацаванню калгасу.

Вышлі ў першыя шэрагі

Праўленне калгасу, пад кіраўніцтвам партыйнай ячэйкі і сельсавету, мабілізаваўшы калгасныя масы на непрымірную барацьбу за генэральную лінію партыі супроць правых і „левых“ апартуністаў, на рашучую і бязлітасную барацьбу з кулацтвам, дабілася вялікіх перамог на фронце арганізацыйна-гаспадарчага замацавання калгасу.

Калгас Варашылава за паспяховае правядзенне гаспадарча-палітычных кампаній па раёну атрымаў першую прэмію.

Першы экзамен вытрымаў

Шырока прапрацаваўшы пастанову VI З'езду Саветаў, калгас з першых дзён палявых работ па ўсіх галінах работы ўвёў зьдзельшчыну, ацэненую ў працэдніх. Перад выходам на палявую працу калгасам была выпрацавана праграма работы, а таксама прапрацаваны і прыняты нормы выпрацоўкі. Як праграма, так і прыкладныя нормы шырока былі абгавораны на праўленні калгасу, па брыгадах і на агульным сходзе калгаснікаў.

Увесну 70 проц. рабочае сілы было паслана на адыходніцтва. Застаўшыся калгаснікі, ня глядзячы на тое, што не хапала рабочых на 250 працэдзён, з работай справіліся.

Зьдзельшчына перамагла

Закіпела праца веснавой пасеўкампаніі. Кожны калгаснік хацеў быць першым. Разгортваецца ўдарная работа.

Перадавікі выходзяць на штурм барацьбы за дзённае выкананне пляну пасеўнай, разгортваюць спаборніцтва і ўдарніцтва, падцягваюць адстаючых. З тымі, якія сімуляюць, ня выходзяць сваячасова на работу, перадавымі калгаснікамі вядзецца бязлітасная барацьба.

Фронт выроўняецца. Працуюць усе мужчыны, жанчыны і шадлеткі.

Норма для аднаго калгасніка пасеяць за дзень 2 га. Дзённая работа паказала, што шэраг калгаснікаў, як т. т. Міронаў, Лаўронаў, Баравікоў перавыконваюць свае нормы, — яны замест 2-х га засяваюць 2 з паловай.

Калгаснікі, бачачы ўзрастаючы энтузіязм перадавікоў, высоўваюць перад праўленнем прапанову — паслаць у заробаткі брыгаду, каб заробленымі сродкамі дапамагчы калгасу ў яго гаспадарчым развіцці. На агульным сходзе гэта прапанова прымаецца. На шоўкавую фабрыку пасылаецца брыгада з 7 чалавек з коньмі. Вылучаная брыгада бярэ на сябе абавязальства ўсе выпрацаваныя грошы здаць калгасу, а за працу, каб ім залічвалі працэдзень, ды адлічвалі ім 1 руб. на палепшанне харчавання. Застаўшыся калгаснікі ў адказ на гэта бяруць абавязальства паспяхова справіцца з работай.

Ня глядзячы на значны недахоп рабочае сілы, калгаснікі на аснове зьдзельшчыны, разгорнутага спаборніцтва і ўдарніцтва, веснавую пасеўную кампанію канчаюць у тэрмін з перавыкананнем пляну на 10 га. Яны замест вызначаных для пасеўнай кампаніі 600 працэдзён, затрацілі ўсяго 400 працэдзён.

Брыгада апраўдала сябе

Пасланая на шоўкавую фабрыку ўдарная брыгада з 7-мі чалавек да прыкладанага размеркавання даходаў зарабіла (грошы поўнасьцю здадзены калгасу) 7524 руб. 79 кап. Гэта дало магчымасць калгасу набыць шэраг сельска-гаспадарчых машын, набыць жывёлу і інш. інвэнтар. Для большага стымулявання тэмпаў барацьбы за паспяховае выкананне плянавых заданняў калгасу, калгас рабіў выдачу авансаў грашмыма выключна па колькасці і якасці працы, што яшчэ вышэй узняло энтузіязм і актыўнасць калгаснікаў.

Справіліся паспяхова з уборкай і асенняй сяўбой

Перад уборкай праўленне калгасу шырока прапрацавала разам з калгаснікамі нормы зьдзельшчыны па ўборцы, узброіўшы кожнага калгасніка добрым уяўленнем зьдзельшчыны, нормай яе, прымацаваўшы кожнага калгасніка да пэўнага участку работ, калгас прыступіў да ўборкі. Дзякуючы гэтаму ўборка скончана сваячасова і жыводная культура на полі не засталася.

У тэрмін скончана і асенняя пасеўкампанія. Замест плянавых 50 га пасеяна 55.

Вялікую дапамогу калгас меў дзякуючы арганізацыі ясельяў. Арганізацыя ясельяў дала магчымасць калгасу поўнасьцю скарыстаць жанчыну на рабоце.

Пасадзілі сад

Пасьля сканчэння палявых работ перад калгасам паўстала новая задача—пасадка 15 га саду. Калгаснікі для выканання гэтае работы, вылучаюць брыгаду з 5 чалавек. Кожнаму брыгадзіру вызначаецца аб'ект работы, шырока растлумачваюцца кожнаму калгасніку задачы спецыялізацыі гаспадаркі. Дружна ўзяліся калгаснікі за работу і, на аснове саўспраборніцтва і ўдараўніцтва, тэрмін пасадкі саду скарачаецца на 10 дзён. Да зімоўкі сад падрыхтаваны: усе дрэвы абвязаны, абгледжаны, прыведзены ў належны парадак.

Акрамя пасаджанага саду плянам было яшчэ вызначана пасадзіць 3 га ягадніка. Для выканання гэтае работы патрабавалася 100 працадзён. Перад калгасам паўстала пытаньне, што з гэтай работай справіцца цяжка. Але ня губляюць ударнікі веры—яны вышукваюць шляхі вынаходніцтва. Дэтальна абмеркаваўшы пытаньне, старшыня калгасу т. Скобалеў уносіць прапанову, каб пасадку ягадніка рабіць за плугам. Прапанова была адобрана аграномам садаводам. Гэта дало эканомію калгасу ў затраце рабочай сілы на 70 працадзён (замест вызначаных 100 працадзён пасадка была за 30 проц.).

Чаму калгас датэрмінова з перавыкананнем пляну скончыў загатоўкі

Праўленьне калгасу добра ўявіла сабе, што бяз масава-растлумачальна-палітычнай работы, без мабілізацыі калгасных мас немагчыма паспяховае правядзеньне заготовак. Былі ўлічаны ўсе ўнутраныя рэсурсы калгасу, пасьля чаго пытаньне аб хлебазагатоўках было абгаворана на праўленьні калгасу.

Маючы ў наяўнасці ўсе лічбы па хлебу, праўленьне прымае ня толькі дадзенае кантрольнае заданьне, а высоўвае сустрэчны плян хлебазаготовак. Замест плянавых 33 цнт прымаецца сустрэчны плян у 48 цнт.

Праз некалькі дзён гэтае пытаньне абгаварваецца на агульным сходзе калгаснікаў і сход зацвярджае сустрэчны плян.

Аднак, у часе здачы (продажу) дзяржаве хлеба выявіліся яшчэ большыя рэсурсы. Замест 48 цнт па сустрэчнаму пляну, калгасам здадзена 57 цнт збожжа, бульбы замест заданьня 9600 кг здадзена 24000 кг, ільнае сям'я замест 3 цнт здадзена 4 цнт, ільнатрасты плянавае заданьне ў 17 цнт—выканана поўнасьцю, канаплі сям'я заданьне было 3 цнт—здадзена 5 цнт. Плян па сёну перавыканан на 3 цнт. Поўнасьцю выканан плян і па здачы гародніны.

Фінплян выканан датэрмінова

Па баявому калгас рэалізаваў дырэктывы партыі і ўраду па мабілізацыі сродкаў. Страхоўка ў суме 273 руб. 30 кап., падатак у суме 228 руб. 60 кап., крэдыт у суме 481 р. калгасам унесены датэрмінова. Пазыкі рэалізавана сярод калгаснікаў на 860 руб., з якіх унесена грашыма для выкупу

аблігацыі 750 руб. Акцыі Трактарацэнтра набыта на 500 руб., машынных абавязацельстваў на 200 р. (па пляну зусім ня было).

Догляд за цялятамі на вышыні

Сапраўды бальшавіцкія прыклады барацьбы варашылаўцы паказваюць па выкананні важнейшых дырэктыў партыі і ўраду аб разьвіцьці сацыялістычнай жывёлагадоўлі. Калгасу нададзён жывёлагадоўчы ўхіл. У гэтым годзе арганізавана фэрма па гадоўлі цялят, па пляну патрэбна ўкамплектаваць 15 штук. Атрымаўшы гэтае баявое заданьне калгаснікі па-бальшавіцку ўзяліся за рэалізацыю яго. Калгасам у першую чаргу была мабілізавана ўвага калгаснікаў на выкарыстоўваньне мясцовых рэсурсаў. Разгарнуўшы масавую работу па закупцы цялят у калгаснікаў і ваколічнага насельніцтва калгас укамплектаваньне цялят скончыў 15 кастрычніка (датэрмінова на 15 дзён) з перавыкананнем пляну на 5 штук. Калгас на гэтым не супакойваецца. Барацьба за ўкамплектаваньне рэортываецца далей і на сёнешні дзень укамплектавана цялят 32 штук. Зараз плян камплектаваньня павялічан да 50 штук. Прыняты шырокія захады па выкананні дадатковага пляну.

Догляд за цялятамі пастаўлен на вышыню. Кормыцца цяляты рэгулярна, хлёў аццелен. Даглядаць цяляты прымацаваны два калгаснікі.

Хлявы для коняў таксама добра аццелены. Коні разьбіты на дзьве групы—лепшыя і горшыя. Гэта зроблена з той мэтай, каб эканомна скарыстоўваць кармы, каб лепей карміць тыя коні, якія больш працуюць. У доглядзе за коньмі, як і за цялятамі, поўнасьцю ліквідавана абязьлічка.

Калгас набывае машыны

У першыя дні работы цяжка было працаваць на полі бяз ніводнае сельска-гаспадарчае машыны. Калгас меў некалькі плугоў, ды і тыя ў большасці драўляныя.

На прыбыткі ад адыходніцтва калгас набыў значную колькасць сельска-гаспадарчых машын і інвэнтару.

З сваёй работай справіліся і другім калгасам дапамагі

Як скончылі сваю работу, дык каб ня губляць дарэмна часу і поўнасьцю скарыстаць рабочую сілу, калгас дапамог адстаючым калгасам. Калгасу „Вакер“ і імя 1-га мая, варашылаўцы ў час уборачнай і пасеўнай кампаніі далі рабочую сілу і машыны. Была аказана гэтым калгасам дапамога і па маладзёбе.

У калгас „Чырвоны Сормавец“ па ліквідацыю прарыву ў сіласаваньні пасылалася на тры дні брыгада з 10 чалавек і цягавая сіла.

Значную дапамогу аказаў калгас і аднаасобным бядняцка-серадняцкім гаспадаркам.

Прыкладнае разьмеркаваньне даходаў па калгасу скончана 18 кастрычніка. Усе калгаснікі на сёнешні дзень з належнай ім прыбыўкі атрымалі дзьве трэці часткі. Разьмеркаваньне праведзена выключна па колькасці і якасці працы.

Лепшыя ўдарнікі

Лепшымі ўдарнікамі лічацца Міронаў П., Каган Хаім, Цейтлін Нохім, Лаўрэнаў і Баравікоў. Яны паказваюць узоры добрай якаснай і ўдарнай работы.

Так, адзін з іх—Міронаў П. за ўвесь час работы ня мае ніводнага прагону, зьяўляецца лепшым ударнікам. Свае нормы здзяельшчыны ён значна перавыконвае. Напрыклад, норма па сяўбе была 2 га, а ён засяваў $2\frac{1}{2}$, а часам і 3 га. У час малацьбы, каб сваячасова выканаць хлебазагатоўкі, Міронаў днём малаціў, а ноччу добраахвотна ішоў ведаць.

Замацаваць, множыць дасягнутыя поспехі

Такіх вялізарных поспехаў у барацьбе за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў варашылаўцы дасягнулі, дзякуючы дасканалому ўвядзеньню здзяельшчыны, выразнаму вучоту калгаснай працы, поўнаму скарыстаньню рабочай сілы, ліквідацыі абязьлічкі, прымяненьню новых метадаў сацыялістычнай працы сацспарборніцтва і ўдарніцтва,

дзякуючы бязьлітнай барацьбе з гультаямі, прагультычэкамі і сымулянтамі.

Разам з вялікімі дасягненьнямі калгас мае і недахопы. Значная частка калгаснікаў яшчэ не ахоплены сацспарборніцтвам і ўдарніцтвам. Не вядзецца калгасам сталы ўлік ударніцтва, няпоўнасьцю ліквідавана яшчэ абязьлічка, несваячасова запісваюцца працэдні ў кніжцы, мала вядзецца праўленьнем культурная работа сярод калгаснікаў. Не разгорнута як след падрыхтоўка да веснавой псеўнай кампаніі.

Работа калгасу Варашылава ў барацьбе за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасу заслугоўвае вялікай увагі. Варашылаўцы павінны замацаваць, множыць дасягнутыя поспехі і не на хвіліну не паслабляць барацьбы за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў і на гэтай аснове весці працу па далейшай калектывізацыі бядняцка-серадняцкіх гаспадарак.

Рэшта калгасаў раёну павінны скарыстаць вопыт работы калгасу Варашылава, мабілізаваўшы ўсе сілы на замацаваньне калгаснае гаспадаркі.

Ал. Сянькевіч.

ПЕРАДАВЫЯ КАЛГАСЫ ПОЛАЧЧЫНЫ

Змаганьне за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгасаў і на аснове гэтага барацьба за новы калгасны прыліў — стала першараднай задачай некаторых партыйных і камсамольскіх арганізацый Полацкага раёну ў штодзённым калгасным жыцьці.

Так, напрыклад, партыячкай калгасу „Новае жыцьцё“ на чале з сакратаром ячэйкі Цяцэнкам праведзена вялікая работа па арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаваньню калгасу і выкананьню плянаў збожжанарыхтовак. Рэзультатам добра праведзенае работы партыйнай ячэйкі зьяўляецца тое, што на сёнешні дзень у калгасе поўнасьцю ліквідавана абязьлічка і ўраўнілаўка, усе работы праведзены на здзяельную аплату працы, наладжан правільны запіс і вучот выпрадаваных працэдзён, арганізаваны сталыя брыгады па догляду за жывёлай, малацьбе збожжа, апрацоўка ільну і інш.

Гэтыя брыгады на аснове сацыялістычнага спарборніцтва і ўдарніцтва дасягнулі значных поспехаў у сваёй рабоце.

Разьмеркаваньне даходаў і ўраджаю праведзена выключна па прынцыпу „Хто больш і лепш працуе, той больш і атрымлівае“.

Плян нарыхтовак збожжа калгасам выканаў на 100 проц., а па некаторых культурах, як жыта, перавыкананы на 12 проц. Гэтыя дасягненьні калгасу „Новае жыцьцё“ тлумачацца чоткім партыйным кіраўніцтвам у штодзённым яго жыцьці.

Калгас „Кім“ дзякуючы жывому партыйнаму кіраўніцтву плян нарыхтовак усіх відаў выканаў на 100 проц. Аднак, ня спыняючыся на дасягнутых поспехах, калгаснікі калгасу „Кім“ першымі ў раёне ўключыліся ў дэкаднік штурму прарываў у нарыхтоўках, абвешчаны раённым камітэтам партыі. На агульным сходзе калгаснікі паставілі: здаць (прадаць) дзяржаве звыш пляну 15 цнт збожжа з ліку разьмеркаванага паміж калгаснікамі ўраджаю.

Гэтую пастанову „Кімаўцы“ выканалі з гонарам.

Пянавае заданьне па здачы жыта калгас „Авангард“ перавыканаў на 4 цнт, па аўсу на 1,35 цнт і набліжаецца да выкананьня пляну заготовак ільну.

Звыш пляну калгас „Завет Леніна“ здаў (прадаў) дзяржаве 2 цнт ячменю, 2,32 цнт аўса і 25 цнт бульбы.

Калгас „Свабода“ па пляну павінен быў здаць 46 цнт збожжа, але дзякуючы кіраўніцтву партыячкай і актыўнасьці саміх калгаснікаў здадзена 60 цнт.

Поўнасьцю і ў тэрмін выканаў плян збожжанарыхтовак калгас „Чырвоны Араты“, а па шэрагу культур (жыту, аўсу, ячменю) заданьне ім перавыканана на 20 проц.

Калгас імя Валадарскага да 20-га лістапада плян заготовак збожжа і ільнавадка выканаў на 100 проц.

Побач з перадавымі калгасамі трэба адзначыць адстаючыя. Напрыклад, калгас імя Дзяржынскага (самы буйны калгас у раёне, яднае звыш 100 гаспадарак) дагэтуль не закончыў абмалот збожжа і апрацоўку ільну. У калгасе адсутнічае працэдывіліна. Няма правільнага вучоту працы. Не разьмеркаваны прыбыткі і ўраджай. Усё гэта тлумачыцца тым, што ні партыячка, ні праўленьне калгасу не ўзяліся, як след, за арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаваньне калгаснае гаспадаркі.

Перадавыя калгасы Полаччыны павінны ўзяць адстаючыя калгасы на грамадзкі буксір і дабіцца карэннага пералому ў іх арганізацыйна-гаспадарчым ўмацаваньні.

Распачатая падрыхтоўка да вясны павінна даць пераможныя вынікі.

Мікола Камунны.

ЗАМАЦАВАЦЬ І ПАШЫРЫЦЬ ДАСЯГНУТЫЯ ПОСЬПЕХІ

(Магілёўскі раён)

У штодзённай барацьбе за сваё арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгас „Камінтэрн“ дабіўся вялікіх посьпехаў як у выкананьні гаспадарчых палітычных кампаній, так і ў колькасным росьце. Зараз у калгасе налічваецца 139 бядняцка-серадніх гаспадарак.

Плян хлебазаготовак калгас перавыканаў на 48 пр. Па мабілізацыі сродкаў таксама ідзе ўперадзе. Усе абавязковыя плацяжы, як сельгаспадатак, страхоўка і самаабкладаньне ўнесены датэрмінова. Рэалізацыя пазыкі „3 ці рашаючы год пяцігодкі“ перавыканана (замест патрэбных па пляну рэалізаваць 1700 руб. рэалізавана на 2520 руб.). Узносы па ёй поўнасьцю ўнесены. Заданьне па акцыях Трактарацэнтру і машынных абавязаваньнях выканана. Калгасу нааддзён садова-жывёлагадоўчы ўхіл. У гэтым годзе пасаджана саду 40 га. Маладыя дрэвы добра дагледжаны на зіму. Калгасам пастаўлена 159 сьвіней. Поўнасьцю для жывёлы зроблена на зімоўку цёплае памяшканьне.

Цяпер калгас па ініцыятыве брыгады, што была выслана раённай газэтай „Камунар Магілёўшчыны“ наладзіў выпуск насыценгазэты. Зараз трэба толькі мабілізаваць калгасныя масы на замацаваньне штодзённага выпуску насыценгазэты.

У калгасе ва ўсю шырыню разгорнуты сацпартызм і ўдарніцтва. Прыкладам штодзённай барацьбы за арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгасу, за правільную арганізацыю працы, за высокі ўраджай, калгас „Камінтэрн“ павінен і надалей быць у перадавых шэрагах змагароў за ажыцьцяўленьне дырэктыв партыі і ўраду.

Гэдня Модлін.

РАЙКАЛГАССАЮЗ ЗАЦЯГВАЕ З РАЗЬМЕРКАВАНЬНЕМ УРАДЖАЮ

(Рагачоўскі раён)

Правільнае разьмеркаваньне прыбытку і ўраджаю ў калгасах па прынцыпу „Хто больш і лепш працуе, той больш і атрымлівае“ — адно з важнейшых зьвешчанаў арганізацыйна-гаспадарчага ўмацаваньня калгасаў. Між тым, гэтага ўпарта не жадае зраўнець Рагачоўскі райкалгассаюз.

Разьмеркаваньне прыбыткаў і ўраджаю па калгасах Рагачоўшчыны праходзіць недапушчальна маруднымі тэмпамі. Райкалгассаюз недаацэньвае палітычнага значэньня правільнага і сваячасовага разьмеркаваньня ўраджаю ў калгасах, як магутнага вагара гаспадарчага і арганізацыйнага ўмацаваньня калгаснае вытворчасці. Райкалгассаюз, правёўшы працу па папярэднім разьмеркаваньні ўраджаю па 99 калгасах раёну на гэтым супакоіўся. У астатніх 28 калгасах раёну справа разьмеркаваньня ўраджаю пушчана на хвалі апартуністычнага самадэку. Некаторыя працаўнікі калгассаюзу разважаюць так:

„Галоўная наша мэта правесьці разьмеркаваньне ўраджаю ў калгасах з абагуленымі пасевамі“.

выпрацаваў) атрымаў па тры вазы бульбы. Калгас „Шлях селяніна“ правіў рвацкамесяніцкія тэндэнцыі — ён 64 проц. усяго ўраджаю ільнатрасты разьмеркаваў паміж калгаснікамі і толькі 36 проц. здаў (прадаў) дзяржаве, такія-ж самыя выпадкі наглядаюцца ў калгасах „Эмес“ і „Ударнік“.

Такога становішча надалей быць не павінна!

Патрэбна з усёй рашучасьцю ўдарыць па кулацкай практыцы праўленьняў вышэй памянёных калгасаў.

Разьмеркаваньне ўраджаю па прынцыпу „Хто больш і лепш працуе, той больш і атрымлівае“, трэба правесьці ў максымальна кароткі тэрмін.

Апартуністычнай недаацэнцы разьмеркаваньня ўраджаю з боку Рагачоўскага райкалгассаюзу патрэбна пакласьці канец.

Клімовіч Янка.

У выніку такога апартуністычна-дзяляцкага падыходу працаўнікоў калгассаюзу да гэтай важнейшай справы, па раёну ёсьць рад калгасаў, якія на 20 сьнежня да разьмеркаваньня ўраджаю яшчэ не прыступілі. Калгасы: імя Будзённага, „Полымя“, „3 ці рашаючы“, „Дуброва“ і рад другіх разьмяркоўваць ураджай яшчэ не пачыналі. У некаторых калгасах раёну пры разьмеркаваньні ўраджаю дапушчаны грубыя скажэньні дырэктыв партыі і ўраду па гэтым пытаньні. Так, у калгасе імя „1-е мая“, Запольскага сельсавету ўраджай бульбы разьмяркоўваў па прынцыпе кулацкай ураўнілаўкі: кожны калгаснік (незалежна ад таго, колькі працаваў ён

Рамонт трактароў.

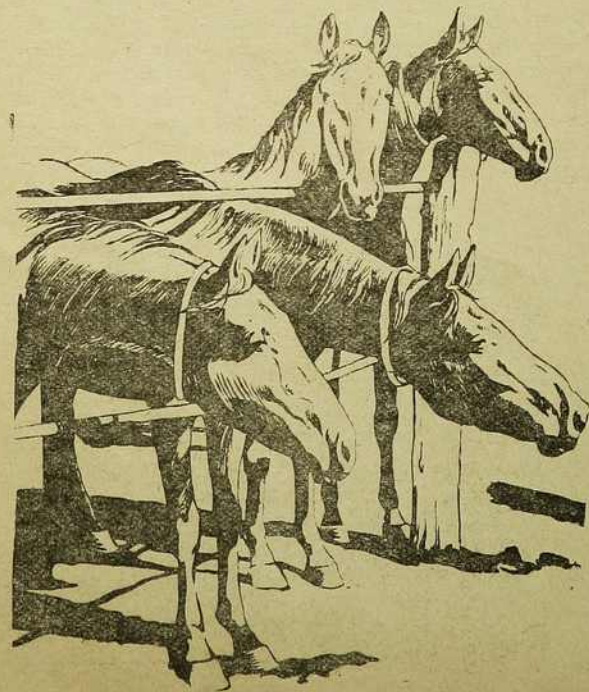
Механізація і тракторизація сільської господарки ў асноўным вырашае задачу стварэння высокапрадукцыйнай, высокатаварнай калектыўнай гаспадаркі. Разв'ядццё тэхнікі ў асноўным паскарае вырашэнне задачы перавышавання калгасніка. „Гэта будзе зроблена тым хутчэй, чым хутчэй будуць калгасы механізаваны, чым хутчэй будуць яны тракторызаваны“ (Сталін).

Механізація і матарызація (тракторызація) у асноўным яшчэ больш падвышае бояздольнасць Чырвонай арміі і абароназдольнасць нашай краіны наогул.

Але зусім няправільна і шкодна рабіць з сказа-нага той вывад, што побач з механізацыяй і мото-рызацыяй калгасаў, саўгасаў і Чырвонай арміі зусім адпадаюць клопаты аб кані, дбайнасць аб канягадоўлі, клопаты аб коннай цягавай сіле. Такая пастаноўка пытання зьяўляецца бязумоўна шкод-най, кулацкай.

У сучасны момант конь у нас займае асноўнае месца сярод усіх работ, у сільскай гаспадарцы і ў гарадзкім транспарце, у лесазагатоўках і г. д. Але ж справа ня толькі ў гэтым. Справа ў правіль-най сістэме злучэння каня з маторам. Гэта даты-чыцца і сільскай гаспадаркі і арміі.

Правільнае спалучэнне конскай цягавай сілы і трактара ў рабоце—значна павышае вытворчасць і першага і другога. Па многіх раёнах СССР гэта ўжо даказана на вопыце. Так, па Паўночна-Каў-каскаму краю, у раёнах абслугоўвання калгасаў МТС, нагрузка на аднаго каня складала ў гэтым годзе 11,4 га, а ў раёнах, дзе МТС ня было—толькі 7,6 га. Гэта значыць наўнасьць трактароў і правільнае скарыстаньне камбінацыі трактара і каня павысіла вытворчасць коняў на 3,8 га на галаву.

Тое-ж наглядаецца і па Сярэдняй Волзе, дзе гэтыя лічбы складаюцца адпаведна—10,7 і 7,8 га, і па цэнтральнай чорназемнай вобласці—7,7 і 3,3 га.

У нас нярэдка прыходзіцца чуць разважаньні аб тым, што за мяжой, у буржуазных краінах, конь аджыў, што там конь зусім выводзіцца з арміі, у прыватнасці прызнаны зусім непатрэбным у кавалерыі.

Такія разважаньні распаўсюджваюцца кулацкімі элемэнтамі, а ўслед за імі паўтараюцца асобамі, якія нічога не разумеюць ні ў справе скарыстання каня на гаспадарцы, ні ў вайскавай справе. Гэтым разважаньням трэба даць адпор, бо яны няправільна арыентуюць працоўную масу, служаць на карысць нашым ворагам. Трэба ведаць, што ў замежных краінах ні аб якім знішчэнні каня і гаворкі няма.

Пачынаючы з 1913 году за мяжой наглядалася змяненне колькасці коняў у выніку сусветнай вайны.

Вось малюнак дынамікі канягадоўлі з 1913 па 1926 год (у тысячах галоў):

Краіны	1913 г.	1923 г.	1926 г.	% да 1913 г.	% да 1923 г.
Францыя	3.34	2.848	2.894	87	102
Бельгія	267	243	250	95	103
Нямеччына	3.860	3.873	3.873	102	100
Англія	2.221	2.023	1.782	80	88
ПАЗШ	20.962	17.222	19.541 *)	93	113
Канада	2.866	3.531	3.559	124	101

З гэтай табліцы відаць, што па ўсіх краінах з 1923 г. мы маем павялічэнне колькасці коняў за выключэннем Англіі. Змяненне колькасці коняў ёсць у Паўночна-Амерыканскіх Злучаных Штатах, адбылося за лік павялічэння колькасці мулаў (помесь асла з канём).

У буржуазных краінах ідзе змаганьне за якас-нага каня. Тая-ж самая Англія, напрыклад, зусім адмовілася ад гадоўлі дробных коняў („поні“), а гадуе зараз выключна чысткароўную і высокажас-ную пароду коняў. Дробных коняў (для работы ў шахтах) яна зараз завозіць з-за мяжы, у прыват-насці з СССР.

У Нямеччыне наглядаецца ў апошнія гады раз-вядзенне вельмі каштоўных ліній Тракэнскай па-роды каня побач з вялікім ростам высокажасных парод цяжкавозаў.

У Францыі, побач з павялічэннем колькасці легкавых коняў Першаронскай пароды, расьце га-доўля коняў ангельска-арабскай пароды (верхавай).

У Паўночна-Амерыканскіх Злучаных Штатах, побач з вялікім ростам аўтамабіляў і трактароў у

*) З іх 5.000 тысяч мулаў.

транспарце такіх вялізарных гарадоў, як Нью-Ёрк ці Чыкаго, павялічваецца скарыстаньне коняй. За 1929-30 гады, у сувязі з разьвіццём крызісу, з паніжэньнем цен на прадукцыю сельскай гаспадаркі, амэрыканцы перабудоўваюць сваю гаспадарку на конную цягавую сілу, усямерна стымулюючы рост конскага пагалоўя.

Вельмі цікавы лёс каня ў нашых бліжэйшых „суседзяў“ і магчымых супраціўнікаў будучай вайны.

Так, Польшча за апошнія 5 год павялічыла сваё конскае пагалоўе на 20 проц. Тут наглядаецца вялізарны завоз высокакаштоўных ангельскіх скокавых жарабцоў. Расьце і колькасць іпадромаў, расьце скакавы спорт.

Румынія перагнала нават Польшчу. Тут за гэты ж тэрмін колькасць коняй павялічылася на 30 проц.

Вянгрыя заняла месца пастаўшчыка верхавых коняй для ўсіх суседніх з ёю краін і павялічыла конскае пагалоўе на 21 проц.

Латвія павялічыла колькасць коняй на 10 проц. Літва—на 24 проц., Фінляндзія, у параўнаньні з 1913 г.—на 28 проц., Эстонія—з 1917 году—на 30 проц.

Цікава прывесці прыклады злучэньня конскае цягавое сілы з трактарам у буржуазнай сельскай гаспадарцы. У буйнейшых гаспадарках Амэрыкі і Аўстраліі пры сяўбе на 100 трактароў маецца 1.800 коняй. Гэта значыць 18 коняй на трактар. Пры ўборцы ўраджаю—суадносіны іншыя: на 25 коняй прыходзіцца адзін трактар.

Найбольш выгаднымі для коннай цягавой сілы тут лічацца работы па падрыхтоўцы глебы (баранаваньне, пасеў і інш.), падвоз грузаў па прасёлочных дарогах да галоўных шосэйных дарог, пэтыкія пераворкі на невялікую адлегласьць і работы палізу гаспадаркі.

Ва ўсіх буйнейшых буржуазных гаспадарках вялізарнейшую ўвагу зьвяртаюць на правільнае скарыстаньне, утрыманьне і захаваньне коняй. Арганізацыя конскай цягавой сілы тут на першым месцы, бо пры няправільнай эксплёатацыі або ўтрыманьні каня, ён, як і машына, хутка псуецца, ён ня выгадны ў гэтым выпадку для гаспадаркі.

Вось такі малюнак становішча канявой гаспадаркі ў буржуазных краінах. Факты гавораць не аб зьнішчэньні, а аб павялічэньні коняй у буржуазных краінах.

Ці магчыма пасля гэтага думаць аб зьнішчэньні коняй у нас?

Усякія разважаньні аб зьнішчэньні коняй, у сувязі з мэханізацыяй нашай гаспадаркі, зьяўляюцца шкодніцкім, іграючым на руку ворагам нашай краіны, ворагам пралетарыату.

Да суровай адказнасьці шкоднікаў канягадоўлі

Партыя і ўрад увесь час гавораць аб неабходнасьці павялічэньня конскага пагалоўя і, галоўным чынам, пра палепшаньне яго якасьці.

На апошніх пленумах ЦК УсеКП(б) і ЦК КП(б) зьяўраецца ўвага канягадоўлі і конскай цягавой сіле. Са ўсёй выразнасьцю аб адэнцы каня гаворыцца ў пастановах XVI зьезду партыі і VI зьезду Саветаў СССР. Урадам, як Саюзным, так і Беларускай, выдана шмат канкрэтных і катэгарычных пастановаў. ЦКК УсеКП(б)—НК РСФ СССР у сакавіку 1930 году проста гаварылі аб неабходнасьці прыняць жорсткіх мер супроць тых, хто зьнішчае каня, хто дапускае зьнішчэньне, хто агітуе за зьнішчэньне.

Зараз ЦВК і СНК СССР выдалі новую катэгорычную пастанову аб забароне забой коняй. Згодна гэтай пастановы забой дапускаецца кожным раз з асобага дазволу вятнагляду і выдаецца гэты дазвол толькі ў выпадку поўнай няпрыгоднасьці каня для скарыстаньня ў гаспадарцы. За забой каня без адпаведнага дазволу ці за псаваньне каня, якое давала яго да няпрыгоднасьці, райвыканкомы абавязаны накладваць у адміністрацыйным парадку штрафы ў разьмеры да дзесяцікратнай каштоўнасьці каня. У кулакоў, акрамя таго, канфіскаецца ўся маючаяся ў іх жывёла.

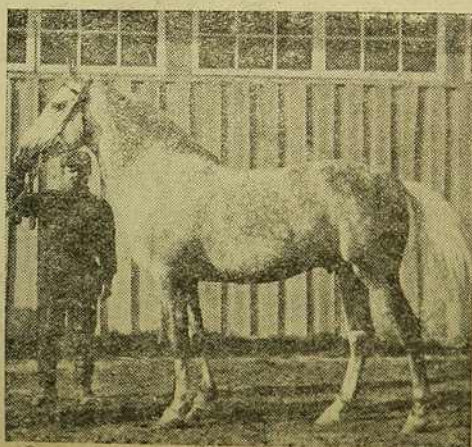
Незалежна ад штрафа і канфіскацыі, кулакі і прыватныя скупшчыкі прыцягваюцца да суровай адказнасьці, пры чым суд прыгаварвае іх да пазбаўленьня волі тэрмінам да 2-х год. Гэта для аднаасобнікаў.

У тых-жа выпадках, калі зьнішчэньне каня адбываецца ў калгасе, саўгасе, МТС, ці ва ўстанове, або арганізацыі,—вінаватыя прыцягваюцца да судовай адказнасьці і прыгаварваюцца судом да пазбаўленьня волі тэрмінам на 1 год. За злачынна нядбайныя адносіны да коняй, асабліва да жарэбных матак у сацыялістычным сектары народнай гаспадаркі, калі такія адносіны пацягнулі за сабою гібель, ці правядзеньне ў нягоднасьць каня,—вінаватыя прыцягваюцца таксама да крымінальнай адказнасьці і прыгаварваюцца да прымусовых работ на 6 месяцаў. Калі нядбайныя адносіны наглядаюцца неаднаразова, сыстэматычна,—кара павялічваецца да пазбаўленьня волі тэрмінам да 3 год.

Гэтую зусім сваячасовую пастанову трэба праводзіць у жыцьцё цалкам і поўнасьцю са ўсёй жорсткасьцю.

У нас да гэтага часу наглядаюцца выпадкі проста абурочага характару. У апошніх нумарох „Зьвязды“, „Калгасніка Беларусі“, „Савецкай Беларусі“ і ў некаторых раённых газэтах зьмяшчаюцца замяткі селькораў, якія сьведчаць аб злачынных адносінах у многіх раёнах да каня.

Абурочы прыклад знаходзім мы ў артыкуле т. Войнава („Зьвязда“ № 238): „Па калгасах раёну (Копыльскага), наглядаецца масавае разбазарваньне конскай цягі. У некаторых мясцох яно перарастае ў простае шкодніцтва (калгас „Чырвоны май“). На наша запытаньне, чым тлумачыцца такое масавае разбазарваньне конскай цягі, некаторыя старшыні калгасу адказалі: „Такую дырэктыву даў райкалгассаюз“.

Далей „Звязда“ приводзіць і самую „дырэктыву“: „Для забеспячэння ўвесну 1932 году калгасаў цягавай сілай, неабходна пакінуць у кожным калгасе рабочых коняў, старэй 4-х год, з разліку на 6 га пахаті аднаго каня. Недахоп цягавай сілы будзе папоўнен шляхам перакідкі з іншых калгасаў, а лішкі перададзены загатоўчым арганізацыям“.

Такая „дырэктыва“, зразумела, дала повад для масавага разбазарвання коняў.

Па Крупскаму раёну таксама наглядаецца забой коняў. Так у калгасе вёскі Ст. Дзянісавічы, Шынгоўскага сельсавету забіты 2 коняў. Зроблена гэта без дазволу ветурача.

Вось некалькі прыкладаў, якія сьведчаць аб шкодніцтве ў канягадоўлі і, значыць, у калгасным руху. Бо знішчэнне каня—гэта ўдар па арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаваньню калгасаў, гэта падрыў нашай сельскай гаспадаркі.

Ліквідацыя абязьлічкі—асноўнае ў захаванні каня

Аднак мала таго, што пакласьціся на жорсткія меры ліквідацыі шкодніцкага ўплыву кулацкіх элементаў у справе канягадоўлі. Трэба ўзяцца за растлумачальную справу, бо пакуль маса калгаснікаў і рабочых калгасаў і МТС не вразумеюць вялізнага значэння каня ў гаспадарцы і ў абароне краіны, пакуль самі масы ня возьмуцца за барацьбу са шкоднікамі, якія працуюць на руку ворагам, датуль патрэбных вынікаў мы не дасягнем. У калгасах, саўгасах і МТС трэба ўкласці персанальную адказнасць за каня.

Ліквідацыя абязьлічкі ў скарыстанні конскай цягавай сілы—галоўнае ў захаванні каня. Прымацаванне каня да калгасніка павінна быць праведзена на справе і зарав-жа.

Прымацаванне кожнага паасобнага каня да паасобнага калгасніка ня менш, як на год—вось што неабходна. Калгаснік павінен асабіста адказ-

ваць за свайго каня, ён павінен на кані працаваць, карміць яго ўдзень і ядаваць яго на ноч таксама аднаму асабіста адказнаму конюху. Конюхі, якія павінны вызначацца з лепшых калгаснікаў ці рабочых, павінны заставацца конюхамі на неабмежаваны час, на ўвесь час, пакуль яны знаходзяцца ў калгасе ці саўгасе. І кожная група коняў (10—12) прымацоўваецца да конюха таксама на ўвесь час.

Пры такой сыстэме конюх і калгаснік будуць кантраляваць адзін другога, сачыць, каб кожны добра даглядаў за канём.

Лепшых калгаснікаў па догляду каня трэба прэміраваць.

Для правільнай арганізацыі конскай цягавай сілы неабходна чоткае плянаванне яе. Пляны па скарыстанні цягавай сілы павінны складацца, як і па ўсёй гаспадарцы, на год. Акрамя гэтага трэба мець пляны на кожную сельскагаспадарчую кампанію (веснавая сяўба, уборка і г. д.) і месячныя і декадныя для кожнай брыгады.

Пры складанні плянаў трэба ўлічваць ня толькі колькасць і становішча коняў, жаробасць матак, часовы выхад з строю жарабцоў пасля кастрацыі, падсосны перыяд, уцягненне маладняка ў работу і г. д. У першую чаргу пры плянаванні трэба ўлічваць работы найбольш тэрміновыя і работы, якія патрабуюць больш цягавай сілы. Але ж у пляны неабходна ўводзіць і ўсе дробныя работы, каб усё было прадугледжана.

Вельмі важнае пытаньне—гэта здароўе каня. Не гаворачы ўжо аб належным абсталяванні і ўдзяленні стайняў, кармленні па нормах, чысты і інш., трэба наладзіць сталы нагляд за ўсімі коньмі. Пэрыядычна, па некалькі разоў у год, трэба ўсіх коняў праводзіць праз дэталёвы ветэрынарны агляд. Кармленне коняў неабходна ўзгадняць з ветэрынарам.

М. Хаванскі.

Абязьлічка—вораг каня

„Конская цягавая сіла ў народнай гаспадарцы мае вялізнае значэнне“—сказаў аб'яднаны Лістападаўскі пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б.

І прапанаваў Наркамзему і райвыканкомам поўнасьцю выканаць пастанову ЦК і Саўнаркому аб развіцці ў БССР канягадоўлі. 1 мільён 39 тыс.—конскага пагалоўя. З іх рабочых коняў—754 тысячы.

Асабліва ўвага павінна быць зьвернута на якаснае палепшанне канягадоўлі.

Абязьлічка—губіць калгаснага каня. Абязьлічка—вораг веснавой сяўбы. Кулацкая дапаможніца. Змаганьне за моцнага калгаснага каня—гэта ў першую чаргу змаганьне за ажыццэўленне шасці ўмоў таварыша Сталіна ў прыстасаванні да канягадоўлі.

Але ж у радзе калгасаў гэтага да сёнешняга дня не разумеюць. У радзе калгасаў абязьлічка пануе ва ўсю і разам з апартуністычнай недаацэнкай каня вядзе да разбазарвання конскага пагалоўя. У калгасе „Дабраволец“, Капыльскага раёну, да коняў ня прыстаўлены сталыя людзі, няма начнога вартуніка, стайні не падрыхтаваны да зімы, няма

падсцілу, кармы ў безгаспадарчым становішчы. З самай вясны коні бяз усякага догляду і бяз усякага ўліку ў калгасе імя Фрунзе, Полацкага раёну. Ніхто ня ведае колькі коняў, і дзе яны. І калі трэба было ў свой час выканаць абавязак перад дзяржавай—здаць хлеб і іншыя прадукты па загатоўках, у калгасе імя Фрунзе адбылася затрымка: не на кім вазіць, а рабочых коняў—дастатковая колькасць. Толькі гэтыя коні як вецер гуляюць у полі. У калгасе імя Будзёнага, Койданаўскага раёну, абязьлічка прывяла да таго, што коні пакалечаны, заезджаны і нямаюць з іх загінула.

Магчыма было-б прывесці яшчэ ня мала прыкладаў, калі абязьлічка выводзіць калгаснага каня са строю, калі яна дапамагае кулаку ў яго спробах падарваць апору калгасу—калгаснага каня.

—Коням няма чаго рабіць, бо ў нас ёсць МТС,—кажуць кулацкія падгалоскі ў калгасах Сеньненскага і Капыльскага раёнаў.

Гэтыя шкодныя разважанні магчыма пачуць і ў іншых мясцох БССР.

Чым іншым як не апартуністычнай недаацэнкай калгаснага каня глумачыцца тое, што ў **Капыльшчыне** налічылі шмат лішніх коняў і шукалі— куды б іх перадаць? Чым іншым як не дапамогай кулаку зьяўляецца тое, што калгас „Папоўка“ Сеньненскага раёну з маючыхся ў яго 30 коняў, выбракаваў 10, а камісія прызнала гэтых коняў годнымі на службу пядігодцы?

— „Конская цягавая сіла ў народнай гаспадарцы мае вялізарнае значэнне!“

Кожны райком КП(б)Б, кожная парт'ячэйка, на аснове гэтай дырэктывы КП(б)Б, павінны разгарнуць бальшавіцкую барацьбу з апартуністычнай недаацэнкай каня. Райвыканком, сельсаветы, праўленні калгасаў павінны рашуча змагацца з выпадкамі шкодніцкай выбракоўкі коняў, драпежніцкага забоя іх, з разбазарваньнем конскага пагалоўя.

— „Берагчы калгаснага каня, рыхтаваць яго да вясны!“

Гэта важнейшая задача кожнага калгасу. Гэта— барацьба за моцны калгас, за поспехі трэцяй бальшавіцкай сяўбы.

Увесну 1931 году на калгасных палёх БССР працавала да 900 трактароў. А між тым у радзе калгасаў конь меў непасільную нагрузку: Да васьмі—дзевяці га. і нават да 16!

Сяўба патрабуе максымальнага ўшчыльнення тэрміну. Непасільная нагрузка б'е і па кані і па ўраджайнасці. 1932 год будзе годам бальшавіцкай барацьбы за высокі ўраджай.

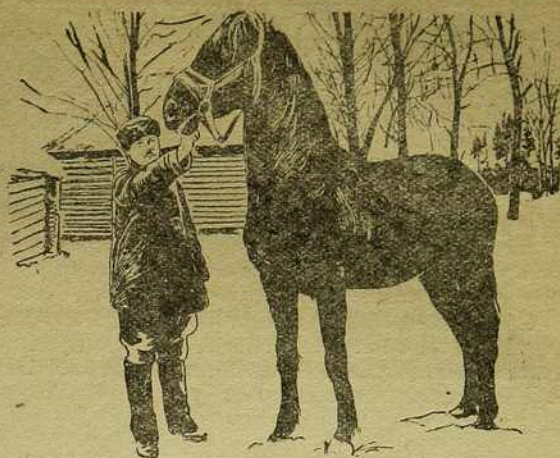
Гэта патрабуе:

— Вырваць з карэннем абязьлічку ў доглядзе за коньмі, у карыстанні імі.

— Даць рашучы адпор кулацкай агітацыі супроць калгаснага каня.

Гэта прымушае цвёрда памятаць дырэктыву ЦК, што: „Конская цягавая сіла ў народнай гаспадарцы мае вялізарнае значэнне.“

Трэба раўняцца па перадавіках канягадоўлі, якія вразумелі, што моцны конь—апора калгасу, якія стайню паставілі як уларны цэх. У калгасе „**Перамога**“, Быхаўскага раёну, абязьлічка па доглядзе за коньмі цалкам ліквідавана. Гэты калгас зьяўляецца ўзорным у пастаноўцы догляду за коньмі. Вылучаны лепшыя калгаснікі ў брыгады. Да кожнай брыгады прымацавана пэўная колькасць коняў. За племяннымі маткамі даглядае асобная брыгада. Племянныя маткі стаяць у асобным памяшканні. Калгас „Перамога“ канягадоўлю паставіў у цэнтр увагі.

— Навошта вам гэтыя коні,—агітавалі кулакі, калі калгасу „**Сілач**“, Чашніцкага раёну, быў нададзены канягадоўчы напрамак. Кулакі і падкулачнікі падбухторвалі некаторых калгаснікаў выступіць супроць ператварэння гэтага калгасу ў канягадоўчы. Кулакам быў дадзены адпор. Калгаснікі пабаявому ўзяліся за арганізацыю ўзорнага канягадоўчага калгасу. Заданьне па ўкамплектаваньні калгасу коньмі выканана з поспехам. Адбудаваны дзве стайні. На працу ў стайні накіравана брыгада з лепшых калгаснікаў-ударнікаў. Да кожнага конюха прымацавана рабочых коняў 10, жарэбных матак—8. Калі на стайні былі падкулачнікі, коні па два дні стаялі бяз корму і ня поенымі.

Зараз шырока разгорнута сацсаборніцтва па лепшым доглядзе коняў.

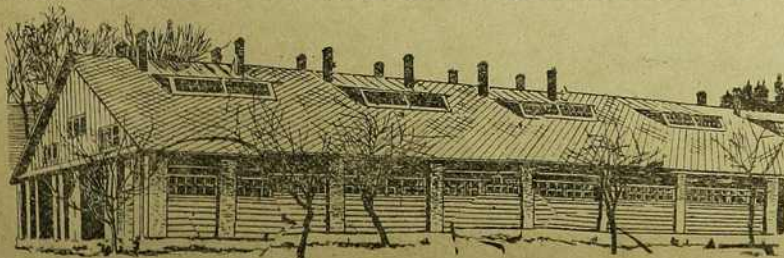
„Сілач“ нанёс удар і абязьлічцы і кулаку. Раней у калгасе „Сілач“ прыходзілася коняў за хвост цягаць. Зараз „Сілач“ мае моцнага калгаснага каня.

Вялікую ролю ў барацьбе за моцнага калгаснага каня павінны адыграць камсамольскія ячэйкі. У гэтым напрамку дала добры пачын камсамольская ячэйка калгасу імя **Фрунзе**, Полацкага раёну, якая вынесла рашэнне: „Сабраць усіх калгасных коняў, узяць іх на вучот“. І выканала сваё рашэнне.

Калгасны конь павінен быць выведзены з-за задворкаў.

Трэба сурова караць не толькі тых, хто разбазарвае конскае пагалоўе, але і тых, хто садзейнічае гэтай шкоднай справе.

Ул. Дуброўскі.

Уноў пабудаваны кароўнік
у саўгасе Вязьнін-Фаніполь

ПРЫКЛАД ЗІМОЎКІ ЖЫВЁЛЫ ТРЭБА ПЕРАНЯЦЬ УСІМ КАЛГАСАМ

Калгас „Свабода“, Гарадзецкага сельсавету (Рагачоўскі раён) за апошні час паказвае ўзор арганізацыіна-гаспадарчага замацавання. Абязьлічка ў доглядзе за жывёлай на МТФ ліквідавана. Цяпер да кожных 18 галоў коняй або да 25—30 галоў кароў прымацаваны лепшы калгаснік-ударнік.

Кароў МТФ разьбіла на чатыры групы:

Першая група—дойныя каровы з ацёлам у лютым-сакавіку месяцы. **Другая**—нядойныя каровы з ацёлам у студзені. **Трэцяя**—цяляты ва ўзросьце 3-х год. **Чацьвертая**—ялаўкі, цяляты 2-х год, быкі.

Рабочая жывёла разьбіта на тры групы: **1-я група**—лепшыя коні для цяжкай працы. **2-я**—сяраднія коні для перавозкі сена і будаўнічых матар'ялаў. **3-я**—слабыя коні для хатніх работ у калгасе. Уся гэта

групіроўка дае магчымасьць лепш падысьці да ўтрымання кожнай галавы жывёлы.

Як на фэрме, так і ў канюшні ўведзены сталыя нормы выпрацоўкі, работа ацэньваецца ў працэдніх ад галавы з прэміяваньнем за падвышэньне ўдойнасьці і ўпіданасьці. Корм выдаецца па вызначаных дзённых нормах.

Дзякуючы такім паляпшэньням ужо ёсьць вынікі: каровы павялічылі ўдоі малака на 12—15 проц.

Палепшыўся догляд коняй, бо кожны конюх імкнецца як найлепш пакарміць жывёлу.

Так, ліквідаваўшы абязьлічку, калгас дабіўся значных посьпехаў.

Я. С.

ДА XVII ПАРТКАНФЭРЭНЦЫІ ЛІКВІДУЕМ ПРАРЫВЫ Ў МТФ

Пры калгасе „Пераможца“, Гадзілаўскага сельсавету, Рагачоўскага раёну вясной 1931 году арганізавана малочна таварная фэрма, якая ўжо мае 46 кароў і 10 штук цялят.

Фэрма зусім не правяла ніякай падрыхтоўчай працы да зімова-стойлавага ўтрымання стада кароў. Спецыяльна пабудаванага кароўніка фэрма ня мае, каровы стаяць у гумне, які зусім ня ўцэплен і не прыстасаван да ўтрымання кароў у хляве. У сьценях ёсьць вялікія дзіркі, столі няма зусім, хлёў стаіць на водшыбе.

Яшчэ дагэтуль на фэрме пануе абязьлічка і ўраў-

нілаўка як у даглядзе, так і ў аплаце працы скотнікаў. Даглядаюць жывёлу лепшыя ударнікі, якія прыкладаюць усю энэргію, каб наладзіць працу ў МТФ.

Праўленьнем разам з калгаснікамі яшчэ дагэтуль не распрацаваны шэсьць умоў т. Сталіна. Зараз у сувязі з падрыхтоўкай да XVII партканфэрэнцыі праўленьне і работнікі МТФ прымаюць усе захады, каб працу ў МТФ паставіць на належную вышыню.

Брыгада час. „Шл. Калект.“ Я. Савідкі,
Я. Кулакоў, Х. Разумцова.

НА РАГАЧОЎШЧЫНЕ НЕДААЦЭНЬВАЮЦЬ СЬВІНАГАДОЎЛЮ

У галіне ўкамплектаваньня МТФ Рагачоўскі раён мае значныя дасягненьні. Паводле заданьня Калгасцэнтру БССР у раёне трэба арганізаваць 29 МТФ, у якіх патрэбна паставіць 1.500 галоў прадукцыйнай жывёлы. На сёньнішні дзень па раёну арганізавана 30 МТФ з пагалоўем жывёлы ў 1.552 штукі. Зараз усе сілы калгасаў накіраваны на выкананьне прынятага раёнам сустрэчнага пляну па ўкамплектаваньні МТФ 1.880 галоўмі прадукцыйнай жывёлы.

Перадавым па ўкамплектаваньні МТФ зьяўляецца калгас „Равенства“, які плян укамплектаваньня перавыканаў.

Зусім інакш абстаіць справа з укамплектаваньнем СТФ. У гэтай галіне наглядаецца амаль поўны прывал. На 20 сьнежня 1931 г. плян укамплектаваньня СТФ сьвінаматкамі выканан толькі на 30 проц. (заданьне СТФ паставіць 4.665 штук сьвіней, а пастаўлена толькі 1.340).

Паасобныя калгасы раёну, як „Чырвоная паляна“, „Большавік“, „Прыбор“, „Чырвоны молат“ у выніку значнай бязьдзеінасьці праўленьняў гэтых калгасаў да ўкамплектаваньня СТФ яшчэ зусім ня прыступілі. СТФ па калгасах: імя Фрунзэ, імя Молатава, „Авангард“, „Чырвоная ветачка“, „Новы сьвет“, імя Красіна плян укамплектаваньня выканалі ад 4 да 20 проц.

Першараднае значэньне ў справе разгортваньня сацсьвінагадоўлі адыгрывае і забесьпячэньне сьві-

ней добрым, сьветлым, чыстым памяшканьнем, а таксама належнай пастаноўкай догляду за сьвінаматкамі і парасятамі. Гэтыя мерапрыемствы яшчэ не знайшлі свайго праламленьня ў большасьці СТФ Рагачоўскага раёну. Так, у калгасе „Камінтэрн“ маецца СТФ з пагалоўем у 250 сьвінаматок, але даглядаюць іх нядбайна. Хлявы, дзе стаяць сьвінны, халодныя, брудныя, подсыіл зьмяняецца вельмі рэдка. Бываюць выпадкі, калі па нядбайнасьці даглядчыка сьвінныя па цэлых днёх не даецца корм. У выніку гэтага сьвінны худзеюць. Тое-ж можна сказаць і пра фэрму „Свабода“. Укамплектавана яна на 78 проц., але догляд за сьвіннымі дрэнны. Сьвінарнікі брудныя і халодныя, ня глядзячы на тое, што матар'ял для рамонту сьвінарнікаў у свой час быў у дастатковай колькасьці. У калгасе імя Сталіна, Запольскага сельсавету, СТФ укамплектавана... 9 сьвіннымі. У хляве, дзе стаяць гэтыя 9 сьвіней, брудна і халодна. Ад дрэннага догляду і халоду сьвінны пачынаюць гінуць. Загадчык фэрмы Мартынаў не звяртае на сьвінагадоўлю ніякай увагі.

Такія адносіны да разьвіцьця сацжывёлагадоўлі нецярпімы. Райкалгассаюз, парт'ячэйкі, праўленьні калгасаў і ўся грамадзкасьць раёну павінны пабольшавіць ўзяцця за поўнае ўкамплектаваньне СТФ і МТФ і наладжваньня належнага догляду ў іх. Вінанатых у нядбайных адносінах да разьвіцьця жывёлагадоўлі прыцягнуць да адказнасьці.

Ал. Лугавы.

Апавяданьне Янкі Скрыяна.

Малюнк Г. Е. Змудзінскага.

Гудок на канец рабочага дня. Тры першыя брыгады зборачнага цэху не скрануліся з месца, стоячы на сваіх працэсах работы. Яны ўсе вырашылі сёнешні дзень узяць штурмам.

Але брыгадзір першае брыгады, Саранчук, на-старожваецца. Гудок, і ён ведае: яго брыгада можа сарваць. У яго новая брыгада, у ёй багата прагульнікаў ды сымулянтаў і з імі ваяваць будзе цяжка. Вось Калянскі падымае ўжо рыжую галаву, заўважае, што ўся зборка не пакідае работы, і гаворыць:

— Дык што гэта—зноў штурмаваць? Даволі. Я свае сем адпрацаваў і магу пайсці,—гаворыць ён так, каб яго пачула ўся брыгада.

Калянскі ўжо складае струмант. На яго глядзіць Фуляй, і, ня ведаючы, што яму рабіць—пайсці ці астацца—перапяравае папружку.

— А ты ж куды, Гусінаў?

З пэлавіны рабочага дня стала ясна, што на заводзе будзе прарыў. У механічным здарылася нейкая няўпраўка, дэталі ў зборачны цэх падаліся позна і праз гэта зборка сіласарэзак ня выканае нормы аж на восем машын. Начальнік зборачнага цэху Белабжэцкі ўзнэрвована бяжыць у механічны, але Дрыц нічога ня можа памагчы—факт несваячасовае падачы дэталей ужо адбыўся.

Белабжэцкі зноў у сваім цэху. Каля яго збіраюцца брыгадзіры і—нават па тым, як вяла ападаюць іхнія рукі—відаць, што ім нядобра ісьці сёння з заводу. Графік выканання задання сёння апусьціцца. За адзін сёнешні дзень Гомсельмаш не дадасць васьмёх машын асноўнае прадукцыі—васьмёх сіласарэзак.

Якая складаная сыстэма, гэты завод. Усё павінна быць дакладна, адно да аднаго—вылічана, правэрана—як гадзіннікавы механізм. І калі дзе парушыцца гэты механізм—перабой пачуе ўся сыстэма, тарганаецца ўвесь арганізм заводу. Вось недзе ў механічным парушылася гэтая сыстэма і на зборцы адразу паднялася тэмпература. Спрэс тузаніна. Трэба брыгады зьнімаць з сваіх месцаў. Трэба тасаваць, перакідаць людзей на чужыя працэсы—падганяць, выроўніваць, сточваць парваны паток. А паток не даецца, тэрмозіцца непарадкаванымі дэталямі, і на выпрабавальнай станцыі, пад матары становяцца апошнія машыны са зборкі.

— А можа—выцягнем?

Гэта падаў голас брыгадзір другое брыгады, Лейкін. Па тым, як скоранька зірнуў на яго Белабжэцкі, відаць было, што ён зразу дагадаўся пра што гаворыць Лейкін. Гэта было адзінае выйсьце з сёнешняга дня. Белабжэцкі сам пра гэта думаў, але першым не ўдаеў сказаць, ня ведаючы, як паглядзяць на гэта брыгады.

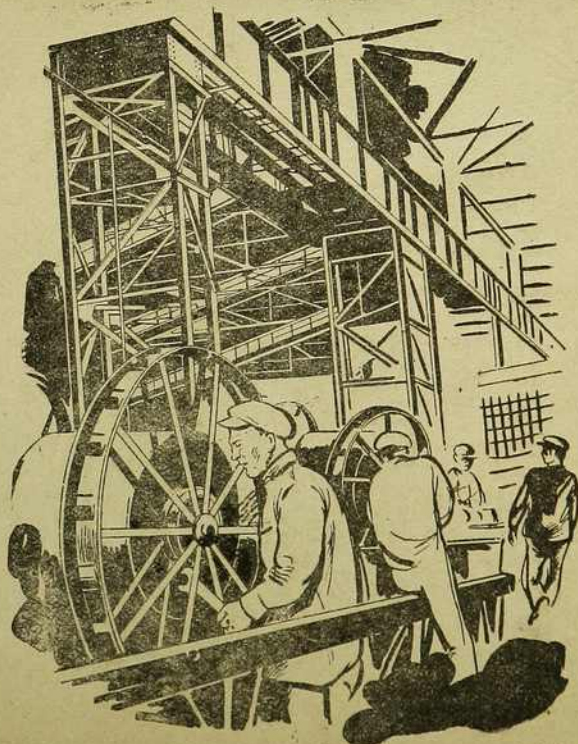
— Папраўдзе.

— Нашы брыгады згодны,—падцьвердзілі іншыя брыгадзіры.

— А Саранчук?

Памаўчалі.

— Папрабуем. Можа што і выйдзе,—заклучыў падумаўшы Каган, і брыгадзіры разышліся да сваіх брыгад.

Ад гэтага запытання Гусінаў як бы пужаецца, але, забіраючы шабру, гаворыць праз фальшывую ўсьмешку.

— Я? Дахаты. Была-ж сырэна,—падкрэслівае ён апошнія слова, каб даць знаць, што ён знарок ня хоча астацца.

Рэшта брыгады астаецца на месцы. Гусінаў выцірае рагожынаю рукі і пальцы ў рагожыне трасуцца.

— А крычаць, што ім дораг завод. Ім даражэй лыжка капусты,—заўважае рабочы з брытаю галавою, бяручы на шаброўку новую раму.

У Гусінава тарганулася рука ў рагожыне. Нашто яму гавораць пра капусту і пра завод? Успыхвае злосьць, але за яго адказвае Калянскі.

— Канешніе. Бо мы адпрацавалі свае гадзіны. Кончылі, і няма чаго дапікаць. Пляваць я хачу на ваша...

— Ну і плюй! Толькі ідзі, каб не замінаць.

Саранчук трывожыцца. Ня добра падымаць спрэчкі на рабоце.

— Хлопцы! Ніхто нікога не прымушае аставацца. Калі хочаш—памажы, калі хочаш—ідзі, і не перашкаджай другім. Давайце, хто хоча, каб не марудзіць.

— Можаш ісьці,—крычыць нехта з канца брыгады і ў Гусінава яшчэ больш накіпае злосьць. Адным махам рагожына ляціць у куток і ён порстка скідае рабочы гарнітур.

— І пайду, і ты мне нічога ня зробіш, бо я сваё адслужыў. Ну, хто хоча, хадзем!.. Я свой сацыялізм яшчэ пабудую,—гаворыць ён ужо каля варот, наганяючы Фуляя і Калянскага.

Брыгады стаяць на сваіх працесах. Грукаюць малаткі, шоргаюць напільнікі—сточваецца парваны паток. Спрачаючыся, Саранчукова брыгада адсталала і заўзята налягла на работу, каб нагнаць парушаны канвэер. Па цэху маячыць шкураная шапка Белабжэцкага, паказваючыся там, дзе трэба даваць тэхнічную дапамогу.

У канцы цэху, гудам матораў, зноў ажыла выпрабавальная станцыя. Гэта апошні працэс машыны, прашоўшы праз які, яна атрымлівае права на бытнасць. Тут трэба добра праслухаць машыну. Трэба дакладна праверыць кожны круток, кожны падшыпнік, шасьцёрку, перадачу, злучэнне і, калі машына здаровая—паставіць кантрольны нумар, як пашпарт на права службы чалавеку. І тады машыне трэба ехаць дарогамі, цягнікамі—праз кілёметры, праз вакзалы перапынкаў—і недзе, паводле маршруту, суняцца, каб стаць на гэтую чалавечую службу—на службу сацыялістычных палёў. Машына жыве жыццём службы. Але чалавеку трэба яе праверыць, каб даць пашпарт машыне на гэце права.

...Вышаўшы з заводу Гусінаў зьменшвае крок. Яго сябры адышлі ўжо далёка наперад, а ў Гусінава ўнутры пачынае торгацца нейкая нэрва так, як там, у цэху торгаліся ў рагожыне пальцы... Ён, здаецца, пагарачыўся. Не падумаў. Не астаўся, ды яшчэ і накрычаў. Уся зборка глядзела. Як дэзэртыр усёроўна... Надобра зрабіў...

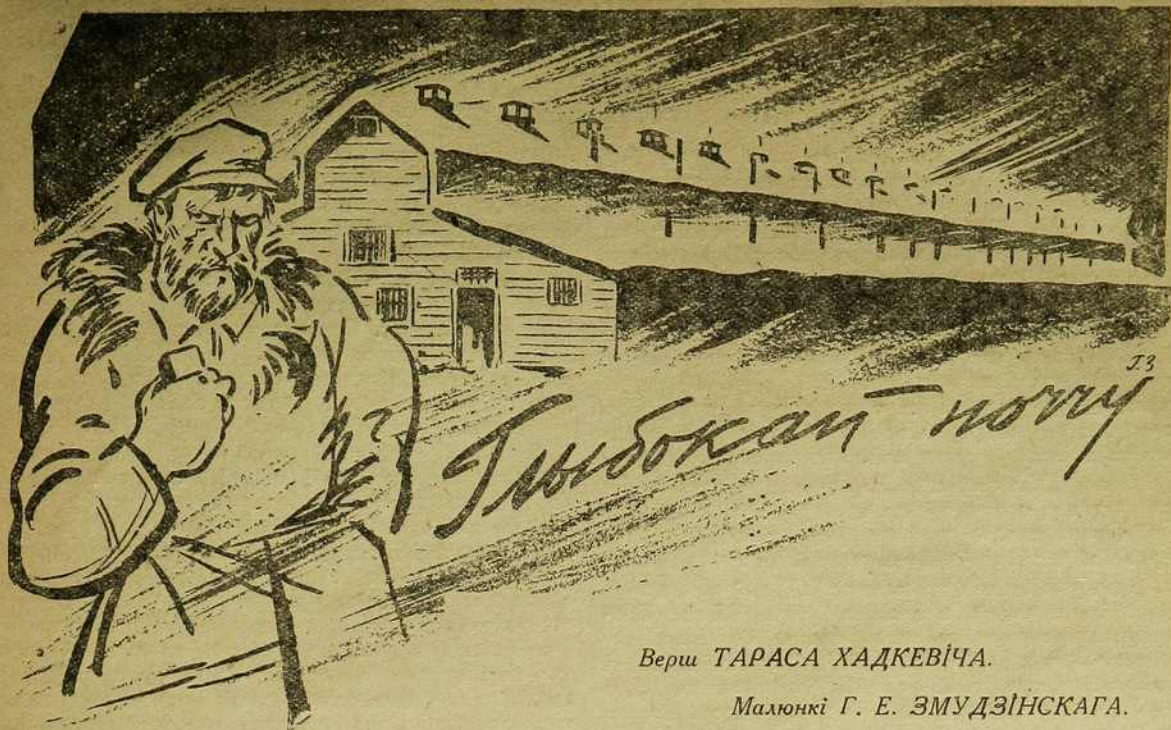
Гусінаў зьменшвае крок. Падымаючы пыл, міма праімчаў грузавы аўтамабіль. За вуліцаю, за мосцікам пазвоньвае буфэрамі чыгунка. Недзе чутны паравозныя сьвісткі, сыгналы. На земляной пляцформе, да якое падбгаюць рэйкі, стаяць сіласарэзкі, сячкарні, бульбасартоўкі, бульбамыйкі гуляючы на сонцы сьвежаю афарбоўкаю. Машыны чакаюць вагонаў, каб, упакаваўшыся ў іх, ехаць праз кілёметры, праз вакзалы перапынкаў—ехаць паводле пашпарту на службу чалавеку—на службу сацыялістычных палёў.

Гусінаў сунімаецца і пальцы пачынаюць нэрвова перабіраць нешта ў кішэні. Скрынка запалак. Скрынка сьціскаецца, патрэскавае, перакошваецца. Вось яна ўжо гатова зламацца, але пальцы зноў яе выпускаюць... „Чорт, пагарачыўся!..“ І раптам: пальцы ўядаюцца, скрынка ломіцца з хробустам і Гусінаў рыўком варочаецца. Напрасьцяк цераз двор ён ідзе назад у цэх.

У цэху сточваецца парваны паток. Цэх грукаецца гудам работы. Падшоўшы да рабочага, які пытаўся ці лёгка паставіць дэталю, бо ў яе на парожнім баку невялікі гарбок, Белабжэцкі памагае яму і сам ставіць раму на сабраны ход. Да Саранчука падыходзіць майстра Сімковіч і таму, што Саранчук рукавом выцірае распараны лоб—Сімковіч ашчэрвае белыя рэдкія зубы, і гаворыць:

— А ўсё такі—выцягнем!

А ўвечары Белабжэцкі і Сімковічам наклеівалі графік дзённага выканання і графік падняўся на трыццаць восем градак—на тры машыны звыш дадзенае нормы.

Верш ТАРАСА ХАДКЕВІЧА.

Малюнкі Г. Е. ЗМУДЗІНСКАГА.

Гуляе сьцюжа на палёх,
шалее, пеніцца завея.
Сьнег падае.

Ня сьнег, а лёд.
Ільдізінкі зьмешаныя
з ветрам.

Як здань якая ўначы,
яна злуецца, стогне, вые,
кідае на адхон лагчыны
свае ахрапкі сьнегавыя.

І слухаючы гэты гам,
узрывы замяці сярдзітай,
ля гаю задрамаў калгас,
мяцельным
подыхам спавіты.

Будынкі нізка нахіліў
да бела-срэбраных
пагуркаў.
Над ім імкне вятроў разьліў
і пошчак
тонаў мілагучных.

Навокал—пуста. Ноч плыве
І толькі пад начным туманам
адзін блукае чалавек
каля будынкаў
задрамаўшых.

Ня сьпі,
калгасны вартаўнік!
ня вер мяцельным
шэрым зданям!
Агонь варожасьці ня зьнік
і вораг твой
яшчэ ня здаўся.

Вунь, бачыш?..
абмінуўшы плот
і страхі ночы адагнаўшы
туляецца хтось ля вуглоў,
як воўк, як зьвер які
загнаны.

Ня сьпі!
Вунь... бачыш? чалавек,
табой сюды не падазваны,
стаіўшыся, як дзікі зьвер,
застрэшыа
газай аблівае.

І потым раптам...
трэск і звон,
агня шалёныя ўзмахі
абнялі ярка скотны двор
пажарам,
сьцюжай нястрыманым.

І потым
шэраньню завей
і змрокам бунтаўлівай ночы
нязваны нікне чалавек
хадою няпрыкметнай,
воўчай.

Абуджаны палёт вятроў
падхоплівае сноп агнёвы
і адганяе лёгкі змрок
зарой узьнікшай,
каляровай...

Такой вось ноччу
з мэтай злой,
калі завеі загавораць,
туляецца каля вуглоў
закрыты
клясавы наш вораг.

Таму ня сьпі. Пільней сачы
за крокам воўчым,
асьцярожным,
каб злыдзень гэты і ўначы
будынкаў нашых
ня трывожыў.

26 сьнежня 1931 г.

ІЛЬНАВАЛАКНО—САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ

У апрацоўцы і здачы ільнавалакна раўняцца па калгасах „Новы Сьвет“ і „Ленінскі прамень“

Нарыхтоўцы ільну і пнянкі па Полацкаму раёну асобныя калгасы і сельсаветы не надалі належных баявых тэмпаў, вынікам чаго зьявілася тое, што на 15 сьнежня плян выканан усяго толькі на 20,7%.

Па Варонецкаму, Мала-Сітнянскаму, Гарадоцкаму сельсаветах ільнаапрацоўка і нарыхтоўкі ільну прадстаўлены поўнаму самацёку.

Па Мала-Сітнянскаму сельсавету хаця брыгады і арганізаваны, але на 15 сьнежня калгасамі сельсавету ня здадзена ніводнага кілё ільну,—брыгады, амаль не працуюць. Гэта сьведчыць аб тым, што сельсавет не зьвярнуў належнай увагі на выкананьне дырэктыву ўраду па ільнаапрацоўцы.

Калгас „Ульянаўка“, Варонецкага сельсавету, толькі цяпер прыступіў да апрацоўкі ільнатрасты. Праўленьне гэтага калгасу разважае: „Мы яшчэ справімся з апрацоўкай—зіма вялікая“.

Апрацоўка ільну ў калгасе „Труд“ праходзіць адной ільнамялкай, а засеяна было 75 га. Трапаньне яго праходзіць яшчэ горш, бо на працу выходзяць толькі 30 проц. жанчын-калгасьніц, а іх у калгасе ёсць да 150 асоб. Зьдзелшчына існуе толькі на паперы, сацспарбніцтва і ўдарніцтва не разгорнута—ад чаго і апрацоўка ільну марудная—за дзень ня больш 20 кілё.

Пры наяўнасьці такой вялікай колькасьці трасты ў калгасе і пры такіх тэмпах работы, прыдзецца апрацоўваць лён цэлы год.

Значная частка калгасьнікаў занята апрацоўкай свайго ўласнага ільну ў першую чаргу.

Гарадоцкі сельсавет мае 2 вялікія ільнаводчыя калгасы. У калгасе імя Фрунзе было пасеяна 130 га лёну і да 15 сьнежня 1931 году ім яшчэ не здана дзяржаве ніводнага кілё лёну, апрацоўка толькі што наладжваецца. І ўсё гэта робіцца пад бокам сельсавету. Сельсавет па апартуністычнаму адносіцца да гэтае справы.

Яшчэ горш абстаіць справа ў калгасе „Камінтэрн“ дзе частку ільнатрасты зьнілі.

Калгасы Руднянскага сельсавету „Новы сьвет“ і „Ленінскі прамень“ апрацоўку ільну і здачу яго дзяржаве закончылі да 10 сьнежня 1931 г. Гэта сьведчыць аб тым, што гэтыя калгасы сапраўды па баявому арганізацыйнай брыгад і зьдзелшчыны скончылі апрацоўку ільну. Тут партарганізацыя і сельсавет сваячасова разгарнулі працу сярод калгасаў па апрацоўцы ільну.

Партарганізацыям адстаючых сельсаветаў патрэбна вопыт лепшых калгасаў раёну перакінуць туды, дзе гэта справа заняла. Праз увядзеньне прагрэсыўна-нармаванай аплаты і спарбніцтва паміж калгасамі і калгасьнікамі неабходна арганізаваць усю калгасную масу на апрацоўку ільну, каб як найхутчэйчэй здаць (прадаць) дзяржаве лён, чым забяспечыцца бесьперабойная работа сацыялістычнай прамысловасьці.

Л. С.

ПАШТОВАЯ СКРЫНКА

Снытко Ю. (Вузьдзенскі раён)

Матар'ял ваш атрымаў. Зьмясьцім у бліжэйшых нумарах часопісі. Пішэце як ідзе падрыхтоўка да веснавой сяўбы па вашаму раёну.

Кузьмянку і Зайцаву (Мазырскі раён)

Ваш допіс „Даманавіцкі сельпартком у баку ад барацьбы за арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгасаў ня пойдзе. У вас надта ўжо агульныя разважаньні ў некаторых мясцох і вельмі мала канкрэтнасьці. Пішэце аб працы партыячэк, прыводзьце факты, прыклады барацьбы ячэек і асобных кмуністаў за арганізацыйна-гаспадарчае замацаваньне калгасаў.

Гуру Г. (Шклоўскі раён).

Допіс „Умацаваньне калгасаў—наша задача“ і „Папярэдняе разьмеркаваньне ўраджаю“ ня пойдзе, агульныя разважаньні, няма канкрэтнасьці. Пішэце больш канкрэтна, прыводзьце асобныя факты, прыклады.

Новікаву Я. (Полацкі раён).

Ваш допіс аб калгасе „Барацьба“, Новабразчанскага сельсавету перададзены ў газэту „Калгасьнік Беларусі“.

Алану Д. (Магілёўскі раён)

Допіс ваш „Шляхам перамогі“ для часопісі не падыходзіць, перадаў у газэту „Калгасьнік Беларусі“.

Шымакоўскі В. (Бягомльскі раён).

Дасланы вамі допіс „Зьдзелшчына дае ўсё“ перададзены ў газэту „Калгасьнік Беларусі“. Шлёце матар'ял аб падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

Савідкаму Я., Разумову Х. (Рагачоўскі раён).

Матар'ял аб укамплектаваньні МТФ і СТФ надрукаваны ня будзе. Вельмі агульна напісана, не паказана на канкрэтных фактах што-ж усё такі зроблена ў галіне разьвіцця сацыялістычнай жывёлагадоўлі па вашаму раёну і няма канкрэтнасьці ў чым выяўляюцца недахопы ў рабоце МТФ і СТФ. Пішэце больш канкрэтна, падавайце факты, прыклады.

Камуннаму М. (Полацкі раён).

Ваш артыкул „На фронце большавіцкіх перамог“ перададзены ў газэту „Калгасьнік Беларусі“. Дасылайце матар'ял аб падрыхтоўцы да веснавой сяўбы.

С. МІЦЬКОЎ.
Адказныя рэдактары: Н. МІХАЙЛАЎ.

УСЕСАЮЗНАЯ ПРАВЕРКА ЗАВЯРШЭНЬНЯ ХЛЕБАЗАГАТОВАК І ПАДРЫХТОЎКІ ДА ВЕСНАВОЙ ПАСЕЎНАЙ

Усім рэспубліканскім, краявым (абласным)
КК-РСІ і прадстаўніцтвам рэдакцый „Правды“
і „Соц. земледелия“

Усім раённым КК-РСІ, рэдакцыям раённых,
сельскіх газэт

Цэнтральнай задачай надыходзячай веснавой сельска-гаспадарчай кампаніі зьяўляецца барацьба за павышэньне якасных паказчыкаў па сельскай гаспадарцы ў калгасах, МТС і саўгасах. Аўладаньне аграгатамі і павышэньне ўраджайнасьці, павялічэньне таварнай прадукцыі, найбольш эфэктыўнае выкарыстаньне трактароў і машын і інш. якасных паказчыкі сельскай гаспадаркі ў 1932 г. павінны быць выкананы на аснове далейшага арганізацыйна-гаспадарчага замацаваньня калгасаў, перабудова работы саўгасаў і ажыццяўленьня ў рабоце іх 6-ці ўказаньняў тав. Сталіна.

Гэтым задачам павінна быць падпарадкавана ўся падрыхтоўчая работа да веснавой сяўбы 1932 г.

ЦКК РСІ сумесна з рэдакцыямі „Правды“ і „Соц. земледелия“ праводзіць масавую праверку ўсёй работы па падрыхтоўцы да веснавой сельска-гаспадарчай кампаніі. Для гэтага арганізуецца з 20 па 25-га студзеня на мясцох усесаюзнага рэйду ударнікаў друку сумесна з органамі КК-РСІ.

Праверка падрыхтоўкі да вясны павінна быць сканцэнтравана на наступных асноўных пытаньнях.

1. Поўнае завяршэньне збожжазагатоўчай кампаніі: плян павінен быць выканан усім калгасамі, усімі саўгасамі і ўсімі аднаасобнікамі.

2. Аграгатацкія мерапрыемствы да веснавой сяўбы: збожжаачыстка, падрыхтаваньне мінеральных угнаеньняў, гною, сьнегызатрыманьне, увядзеньне севазвароту, адбор гатунковага насеннага матэрыялу і гатункаабмену, тэрміны сяўбы ў адпаведнасьці з умовамі аграгатацкай і г. д.

3. Падрыхтоўка трактарнага парку і с-г інвэнтару: ход рамонту трактароў і прасьцейшага с-г. інвэнтару саўгасаў і МТС, якасьць рамонту, разгортваньне рамонтных майстэрняў і арганізацыя працы (гаспадарчы разрахунак, зьдзелшчына, арганізацыя працы, ліквідацыя абязьлічкі), мабілізацыя ўнутраных рэсурсаў, выраб і снабжэньне запаснымі часткамі, завоз гаручага ў глыбінныя пункты.

4. Падрыхтоўка жывой цягавой сілы. Ліквідацыя абязьлічкі па наглядзе за рабочым канём, забясьпечанасьць кармамі і падрыхтоўка фуражных фондаў да вясны, падрыхтоўка зброі да вясны, арганізацыя вэтсанагляду.

5. Вытворчыя пляны саўгасаў і калгасаў: ход складаньня вытворча-фінансавых плянаў, адпаведнасьць пасеўных плошчаў плянам, давадзеньне плянаў да аддзяленьня і брыгады, падрыхтоўка насенных фондаў у саўгасах і калгасах, загатоўка насення траў і гароднага насення.

6. Падрыхтоўка кадраў: брыгадзіраў, паляводаў, трактарыстаў, вучотчыкаў, арганізатараў працы і г. д.

7. Выкананьне 6 указаньняў тав. Сталіна ў рабоце саўгасаў. Пры гэтым асабліва правярць заключэньне дагавору саўгасаў з калгасамі на вылучэньне рабочай сілы, арганізацыю аддзяленьняў саўгасаў, работу па ліквідацыі ўраўнілаўкі і абязьлічкі і г. д.

Пры правярцы неабходна асабліваю ўвагу зьвярнуць на арганізацыю ўдзелу мас у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы, на разьвіцьцё сацыялістычнага спароборніцтва і ўдарніцтва вакол важнейшых мерапрыемстваў веснавой сяўбы.

Неабходна ўсю работу па правядзеньню рэйду непарыўна зьвязваць з арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньнем калгасаў, з рашучай барацьбой супроць апартуністычных прыхільных і „левых“ скажэньняў партыйнай лініі ў пытаньнях будаўніцтва калгасаў, МТС і саўгасаў.

Рэйд павінен спрыяць мабілізацыі шырокіх мас калгаснікаў, рабочых МТС і саўгасаў на такую падрыхтоўку да веснавой сяўбы, каб можна было забясьпечыць поўнае ажыццяўленьне с-г. пляну 1932 г. асабліва па павышэньні ўраджайнасьці, каб веснавая сяўба была новай ступеньню ў справе гаспадарча-арганізацыйнага ўмацаваньня калгасаў, у справе росту і ўмацаваньня МТС і саўгасаў.

ЦКК-НК РСІ СССР.

Рэдакцыя „ПРАВДЫ“.

Рэдакцыя „СОЦ. ЗЕМЛЕДЕЛИЯ“.

На 1 год — 24 нумары 3 р.
" 6 мес. — 12 " 1 р. 50 н.
" 3 " 6 " — 75 "
" 1 " 2 " — 25 "

**ПАДПІСКУ ЗДАВАЙЦЕ НА
ПОШТУ АЛЬБО ЛІСТАНОСЦУ**

Адрас редакцiї часопiсу:
МІНСК, САРДІНА 3, 60